

40 let

SKP Mladá Boleslav

Josef Zdobinský

40 let

SKP Mladá Boleslav

Josef Zdobinský

40 LET SKP MLADÁ BOLESLAV

Vydal: SKP Mladá Boleslav

Text a redakční úprava: Josef Zdobinský, SKP Mladá Boleslav

Fotografie: archív klubu, archív Boleslavského deníku, archív Josefa Zdobinského

Grafická úprava: Štěpán Tomš, www.fotoms.cz

Sportovní klub policie Mladá Boleslav, oddíl kopané,
děkuje všem svým sponzorům, hráčům, funkcionářům,
fanouškům a příznivcům za podporu.

ÚVODNÍ SLOVO

Fotbal je opravdu globálním fenoménem. Hra, která vznikla v polovině 19. století ve Velké Británii, pronikla během pár let do všech koutů světa. Hraje se na trávnících moderních stadiónů celosvětově proslulých klubů, na zaprášených plázcích nebo zapadlých uličkách nic neříkajících vesniček či kolonií. Fotbalu se věnují muži i ženy, mladí i staří, lidé všech ras. Další lidé fotbalu fandí, ať už přímo na stadionech, anebo prostřednictvím sdělovacích prostředků. Fotbal je zkrátka univerzální. Svě příznivce mají bohaté a slavné kluby, i mnohem skromnější oddíly či mužstva, které ve volném čase trénují a hrají pro potěšení ze hry. Těší mě proto, že i já mohu být součástí tohoto obrovského fenoménu jménem fotbal.

40 let fotbalového života by se někomu mohlo zdát málo. Za tu dobu se však na hřišti u koupaliště vychovalo několik kvalitních fotbalistů. Diváci mohli vidět mnoho povedených i nepovedených zápasů, mraky střel na branku. Viděli i obrovskou snahu všech členů oddílu kopané, od těch nejmenších až po funkcionáře, které hnalo dopředu jediné - láska k fotbalu. Když jsem před lety stanul jako předseda SKP poprvé, vytyčil jsem si jasný cíl. Tím byla lepší práce s mládeží a výchova hráčů pro hlavní mužstvo. I přes rozpačité začátky, jsem ale přesvědčen, že se to povedlo. Nyní máme v oddílu sedm mládežnických mužstev. Starším žákům se povedlo vrátit do kraje. Tam po dlouhých čtrnácti letech, byť jen na jednu sezónu, nakouklo i mužstvo dorostu. Je potřeba neusnout na vavřínech a pokračovat v dobře nastavené systematické práci.

SKP Mladá Boleslav do toho!

Jan Pažout,
předseda oddílu

1974-1975

JAK TO VŠECHNO ZAČALO

Píše se rok 1974 a parta přátel hrající rekreační fotbal pod názvem BENFIKA Rozvoj Mladá Boleslav válčuje mnoho fotbalových mužstev na okresu. Vzhledem k tomu, že mužstvo není registrováno v žádné oficiální soutěži, je tu jasný vzkaz od tehdejšího vedení okresního fotbalového svazu ČSTV: „Zaregistrujte se a hrajte v oficiální fotbalové soutěži,“ vzpomíná legenda našeho oddílu, bývalý hráč a dlouholetý trenér pan Josef Tiller.

Tak dochází k zaregistrování oddílu do oficiální soutěže. Jelikož je mnoho hráčů zaměstnáno u Technických služeb, přímo se nabízí, že se pod jejich hlavičkou také bude hrát. A tak je nový fotbalový oddíl zaregistrován jako TJ Technické služby Mladá Boleslav a hraje nejnižší okresní soutěž – tedy IV. třídu. Hrajičím trenérem se stal Josef Tiller.

Start do soutěže má oddíl opravdu brilantní. V neděli prvního září 1974 ve svém prvním mistrovském utkání porazily Technické služby soupeře z Mečeříže na jeho vlastní půdě vysoko 8:0. Hrál se v sestavě Vosáhlo – Kašpárek, Linka, Toman, Pretl – Čech, Pech, Feller – Matůška, Jarka, Kramer (Světlík, Holub). Branky služeb vsítili: 3× Čech; 2× Kramer; 1× Jarka, Linka, Matůška. Ani druhé utkání není vůbec špatné. Znovu převaha na hřišti a drtivé vítězství nad rezervou Nového Hlavna 10:0 dává jasný vzkaz fotbalovému okresu: „Mějte se na pozoru!“

Na konci podzimu už o Službách nikdo nepochybuje. Z osmi odehraných zápasů jen jediná porážka s Luštěnicemi. Ze zbylých sedmi zápasů pouhé dvě remízy a pět výher znamená, že náš oddíl přezimuje na skvělém 3. místě s dvanácti body, přičemž na vedoucí duo

Luštěnice a Dolní Slivno ztrácí jen jeden bod. V tabulce slušnosti Technické služby ale skončily až na osmém místě, jen s pětadvaceti body a ztráta na první Chotětov byla markantní – 105 bodů!

Vidina možného byla pro mužstvo lákavá a podle toho vypadala i zimní příprava. Mužstvo sehrálo jedenáct kvalitních přípravných soubojů (z toho dva v rámci zimního turnaje Mladoboleslavka). Aby se zvýšila šance na postup, přišel do útoku ostřílený Vladimír Zajíc z Ledců.

Kvalitní zimní přípravy dokázaly následně Služby správně využít v nadcházející jarní části sezóny, ve které si se soupeři hrály jako kočka s myší. Ve všech jarních utkáních totiž zvítězily a s náskokem pěti bodů na druhé Luštěnice vyhrály soutěž IV. třídu skupinu „B“ a zaslouženě postoupily do III. třídy.

Během jarní části soutěže přitom služby musely vzít za vděk azylem na hřišti mladoboleslavské Akumy, neboť hřiště u koupaliště, o který se dělily se Zemědělskou školou, bylo rekonstruováno a mizela vnější škvárová běžecká trať.

1975-1976

NOVÁČEK A ZÁROVEŇ POSTUPUJÍCÍ

Ačkoliv byly TJ Technické služby Mladá Boleslav ve III. Třídě okresního přeboru nováčkem, podařilo se jim opět všechny soupeře udivit. Příprava na nadcházející sezónu byla totiž opět náročná. Služby si vybíraly soupeře převážně vyšších kvalit a v mistrovské soutěži to pak bylo okamžitě znát. Hned v prvním kole nového ročníku rozdrtily Novou Ves pěti brankami. Následovala jednobranková „plichta“ s Horkami, vysoká výhra nad Jabkenicemi 5:2

Momentka z utkání Sokol Rejšice „B“–TS Mladá Boleslav (0-6). Na fotografii pořízené 27. dubna 1975 vidíme zleva hráče Světlíka, Soukupa, Dvořáka a Pecha (všichni v bílém).

a rozdrčení rezervy Bezna 8:0. Pak sice přišla smolná porážka 2:1 se Sokolem Březno a 1:0 s Dolní Krupou. Do konce podzimu už ale oddíl nezaváhal, a tak přezimoval na 1. místě s dvaceti body za devět výher, dvě remízy a dvě prohry.

Bohužel, tak dobře jako hlavní mužstvo si nevedli žáci pod taktovkou Zdeňka Nováka. Jejich výkony i výsledky podzimní části okresní soutěže skupiny A byly poměrně nevyrovnané, a tak skončili po podzimu na šestém místě s osmi body za tři výhry, dvě remízy a čtyři porážky.

Skvělý podzim Služeb si nesl sebou i následky. Aby totiž v jarní části soutěže nepřišlo tvrdé vystřízlivění, musela být zimní příprava opět co nejlepší. Sahrálo se v ní osm přátelských utkání, přičemž čtyři skončily nerozhodně a ve zbylých čtyřech se zvítězilo. To dávalo do jara velkou naději. Současně funkcionáři oddílu nezapomněli ani na posily. Z Ledců přišel vyztužit obranu Václav Aust. Plachého přestup z AŠ Mladá Boleslav, pak nakonec nebyl povolen fotbalovým svazem.

Hned v prvním jarním kole se nešťastně prohrálo nejtěsnějším možným výsledkem

1:0 v Nové Vsi a pak přišla vlna nevyrovnaných výsledků, což znamenalo šest kol před koncem soutěže pád na třetí místo. To však zapůsobilo na naše hochy jako vzpruha a ve zbylých šesti utkáních ztratili jen bod za remízu v Čejeticích. Výtečným finišem se tak posunuli do čela tabulky, kde nakonec zůstali. Poté už nic nebránilo mistrovským oslavám a postupu do okresního přeboru.

O povedené sezóně se ale nemohlo mluvit u žáků. Ti si totiž v okresní soutěži během jara připsali na konto jen čtyři body za dvě vítězství. Zbylých sedm utkání žáci prohráli, a skončili tak v soutěži až na osmém místě se dvanácti body (skóre 29:47).

1976-1977 ÚSPĚŠNÉ ZAKOTVENÍ V OKRESNÍM PŘEBORU

Stejně jako do předchozích sezón i do této, premiérové v okresním přeboru, vstoupily TJ Technické služby Mladá Boleslav coby nováček. Proto nemohla být podceňena

Technické služby v sezóně 1975–1976. Stojící zleva: vedoucí mužstva Pech, Kašpárek, Hlaváček, Světlík, Toman, Vosáhlo. Sedící zleva: Tiller, Kramer, Matuška, Jarka a Soukup.

ani příprava. Hlavní mužstvo oddílu tak odehrálo v rámci přípravy několik slušných zápasů se silnými soupeři, jako jsou Bělá pod Bezdězem, Kosmonosy či Sokol Skalsko. Přestože výsledky z těchto utkání nebyly nijak zázračné, předvedená hra nebyla tak špatná. Stejně tak snaživé výkony ze strany všech hráčů v mužstvu mohly hrajícího trenéra Tillera hrát u srdce. Funkcionářům se navíc povedlo „udělat“ Melichara a Pastorka z boleslavské Akumy, což byla další dobrá zpráva. Zároveň ale přišel o Vaška Austa a Pepu Světlíka, kteří odešli.

Do mistrovské soutěže se vstoupilo remízou 1:1 s Doubravou, což byl proti výtečně hrajícímu soupeři nemalý úspěch. Následovalo vítězství 2:0 na půdě Skalska a vysoká výhra 4:1 nad Jabkenicemi. Pak přišla porážka ze Zdětinem 3:1, ale to se dalo čekat, že jakožto nováček nebudou Služby bodovat v každém utkání. Do konce podzimu se ještě podařilo zdolat Mnichovo Hradiště a uhrát tři další remízy. Výsledek

byl takový, že se přezimovalo na jedenáctém místě.

Jedenácté místo a náskok pouhých dvou bodů na poslední Všejanya bylo jasným varováním, že bychom měli v zimní pauze také vhodně doplnit kádr. Přišel Karel Cihlář z Bakova, Zdeněk Pařízek z Benátek, Jindra Stejskal z AŠ MB a po dlouhých tahačích i Pepík Šolc z Dlouhé Lhoty. V přípravě se odehrálo devět zápasů, přičemž se 4× prohrálo, 3× remizovalo a 2× vyhrálo. Služby se ale poměřovaly s mnohem zkušenějšími soupeři, takže více než na výsledky z přípravných zápasů se hledělo na celkem dobrý herní projev, což byla dobrá zpráva do jarních mistrovských bojů o záchranu.

A opravdu, nejdříve se doma získal cenný bod za remízu s Dlouhou Lhotou, za „dohrávku“ z podzimu. Poté přišla další „plichta“, tentokrát však v Doubravě. Následovala šňůra čtyř vyhraných utkání a první jarní porážka přišla až při druhém měření sil s Dlouhou Lhotou. I po celý zbytek

jara se Službám dařilo. Prohrálo se jen dvakrát, třikrát se hrálo nerozhodně a zbylých pět utkání bylo s pocitem zisku dvou bodů za vítězství. Skvělá jarní část nás tak „vykopla“ až na skvělé 3. místo se ziskem devětadvaceti bodů. Nejlepším naším střelcem se pak stal Soukup, který nasázel v sezóně 13 branek z celkových 57 vstřelených gólů. Dobré výkony Technických služeb neunikly ani novínám. Ve shrnutí okresního přeboru ročníku 1976-1977 totiž bylo o oddílu kopané, hrajícím na hřišti u koupaliště, napsáno i v Žaří Mladoboleslavska: „*Příjemným překvapením byly výkony boleslavských Technických služeb, které skončily na velmi čestném třetím místě, přestože byly v soutěži teprve jednu sezónu jako nováček. Mužstvo je složeno ze zkušených, i když věkově poměrně starších hráčů, kteří přišli z jiných oddílů. Všichni však v každém zápase dokázali odvést maximum a byla to dobrá parta. V oddíle se pilně věnují žákům, aby byla zajištěna spolehlivá hráčská základna.*“ Radost z dobře odehrané sezóny tak mohl kazit jen fakt, že klub nikterak nezářil v soutěži slušnosti, ve které obsadil poslední čtrnácté místo. Na kontě měl jen čtyřicet bodů.

Utkání TS MB – JZD Nové Hlavno (4:3). Hráno 14. září 1975 na domácím hřišti u koupaliště. Na snímku můžeme vidět zleva Vosáhla, Kramera a Tillera.

V závěru jarní části sezóny byl oddílem uspořádán druhý ročník žakovského turnaje o pohár MěstNV, na který dorazila mužstva Slávie Praha, Tesly Karlín, a Kosmonos. Technické služby v něm obsadily druhé místo poté, co

na pokutové kopy vyřadily Slávii (v základní hrací době 3:3) a ve finále pak nestačily rovněž po pokutových kopech na družstvo žáků Karlína. Turnaj měl dobrou diváckou kulisu, na hřišti „U koupaliště“ se totiž sešlo na 300 diváků. Turnaj se konal na počest 60. výročí VŘSR a předali zástupci městského výboru KSČ soudruh Městecký, za MěstNV soudruh Luboš Kysela, místopředseda, a za SČSP soudruh Peřina.

1977-1978

RUDÁ HVĚZDA MLADÁ BOLESLAV

Po pestré přípravě, ve které přišel klub posílit Petr Kysela z Horek nad Jizerou, mohla Tělovýchovná jednota Technických služeb vstoupit do nového ročníku okresního přeboru. Hned v prvním utkání se slavilo vítězství nad nováčkem soutěže, Sokolem Čejetice. Následovala remíza s Rejšicemi a porážka na Strašnově. Další dva mistrovské zápasy byly ale opět vítězné a hodily mužstvo zpět mezi nejlepší mužstva okresu. Páté místo se ztrátou jediného bodu na třetí Dlouhou Lhotu nebylo po podzimu vůbec špatným výsledkem. Žáci byli v podzimní části okresní žakovské ligy velmi průměrným mužstvem.

V zimní pauze přišla pro oddíl asi největší událost tohoto soutěžního ročníku. Představitelé obou TJ se na členské schůzi 28. února 1978 dohodli na vzájemné spolupráci a sloučení obou kolektivů pod hlavičku Rudé hvězdy. Oddíl kopané je tak nyní reprezentován dvěma mužstvy dospělých. Bývalé TS tak nyní hrají pod názvem RH Mladá Boleslav „A“ v okresním přeboru a rezervní „B“ mužstvo hraje IV. třídu okresní soutěže. Dále je v pak oddílu i družstvo mladších a starších žáků. Došlo tak ke zkvalitnění hráčského kolektivu, a také k ekonomické stabilizaci klubu.

Rudá hvězda – jako tělovýchovná jednota všech příslušníků složek ministerstva vnitra – navazuje na revoluční a pokrokovou tradici Rudé hvězdy z roku 1919.

Ta byla ale v roce 1921 pro svou politickou činnost zakázána. V Mladé Boleslavi stáli u jejího poválečného znovuzrodu soudruzi Šindelář a Surový krátce po osvobození. Hrávala jen přátelská utkání a zápasy mezi příslušníky složek ministerstva vnitra. Až počátkem roku 1971 za vydatné pomoci útvaru Sboru nápravné výchovy byla ustavena nová tělovýchovná jednota Rudá hvězda Mladá Boleslav a oficiálně utvořen i oddíl kopané, který začal hrát mistrovské soutěže ve IV. třídě okresu, ze které se nikdy nedostala výš a patřila povětšinou k nejslabším článkům. Fotbalový oddíl tvořili vesměs příslušníci SNV a SNB. Velký podíl na založení nové TJ Rudá hvězda měli soudruzi JUDr. Jaroslav Středa a Bečvář. Mužstvo dospělých hrálo vesměs bez vlastního hřiště, díky pochopení TJ Akuma mělo „domácí“ prostředí na „Sahaře“.

Funkcionářské manévry nicméně nijak nezměnily plán přípravy. „A“ mužstvo se hrálo v zimní pauze Turnaj pořádaný klubem JZD Skalsko. V něm RH obsadila 3. místo. Oddíl mezitím opustil Petr Bajtalon, který odešel do Čejetic. Přestup do Rudé hvězdy pak nevyšel Miroslavu Mrázkovi z Krnska.

V jarní části sezóny klub navázal na slušný podzim velmi povedeným jarem. Ze třinácti jarních kol ochutnalo hlavní mužstvo hořkost porážky jen dvakrát, v ostatních utkáních dvakrát hrálo nerozhodně a devětkrát zvítězilo! Výsledkem bylo třetí místo se sedmatřiceti body. Nejlepšími střelci oddílu se stali Matuška, Soukup a Stejskal. Všichni tři hráči totiž nastříleli po osmi brankách, což při celkovém počtu padesáti vstřelených branek tvořilo téměř polovinu. Inkasovaných gólů

pak bylo 26.

„B“ mužstvo zakončilo sezónu ve IV. A třídě pravděpodobně na posledním devátém místě. Nejsou totiž známy výsledky několika zápasů. V případě rezervního týmu Rudé hvězdy se to týkalo duelů s Domousnicemi, Rejšicemi, Řepovem a Bakovem.

Žáci zopakovali podzim a opět hráli ve středu tabulky. Mimoto se zúčastnili květnového turnaje pořádaného Akumou, kde utvořili hned dvě družstva. „A“ družstvo Rudé hvězdy na turnaji zvítězilo, „B“ družstvo pak skončilo na poslední (čtvrté) pozici. Ve třetím ročníku o pohár MěstNV pořádaného tradičně Rudou hvězdou skončili žáci tentokrát ze šesti mužstev těsně pod stupni vítězů, tedy na čtvrtém místě. Třetí ročník tohoto podařeného turnaje ovládli žáci Slavie IPS Praha.

1978-1979

HRAJEME KLIDNÝ STŘED OKRESNÍHO PŘEBORU

V letní přípravě přišel oddíl Rudé hvězdy posílit navrátilivší Petr Bajtalon z Čejetic. Dále se povedlo přivést Mrázka z Krnska a Pokorného z Katusic. Nutno však přiznat, že všechny zmíněné posily nakonec skončily v rezervním mužstvu.

Do soutěže vstoupila Hvězda vítězstvím 2:0 nad nedalekými Pěčicemi, pak přišla plichta s Kosmonosy a domácí porážka s Čejeticemi. Úvodní nevyrovnané výsledky tedy nastínily, jak bude vypadat podzimní část okresního přeboru z pohledu RH. Výsledky oddílu totiž byly v celém podzimu obdobné, tedy kolísavé. Podzim zakončilo hlavní mužstvo na přijatelné páté příčce s patnácti body.

To „B“ mužstvo mělo výsledky i výkony vyrovnané. Bohužel. Za celý podzim totiž uhrálo pouhé dva body za hubené vítěz-

Fotografie mužstva Technických služeb z roku 1977. Na fotografii pořízené 12. června 1977 vidíme v horní řadě zleva Šolce, Vosáhla, Soukupa, Kramera, Pařízka, Hlaváčka a Melichara. V dolní řadě zleva vidíme Matušku, Austa, Jarku a Zajíce. Fotil hrající trenér Tiller, proto na fotografii chybí.

ství 1:0 nad Řepovem. Ve zbylých sedmi zápasech vždy prohrálo. Podzim tedy zakončilo na posledním devátém místě se strašidelným skóre 7:30.

Dorost hrál v okresním přeboru průměr a taktéž žáci nebyli nijak oslnivé mužstvo žákovské ligy, ale rozhodně nepatřili ani mezi nejslabší celky soutěže. V rámci zkvalitnění a rozšíření mládežnické základny pak prováděl oddíl nábor mladých fotbalových nadějí.

Členové celého oddílu kopané byli chváleni za svou činnost. Například, Zář Mladoboleslavska k oddílu ve shrnutí činnosti za rok 1978 napsala: „*Nutno vyzdvihnout velmi dobré umístění v tabulce slušnosti. Činnost oddílu láká stále nové členy, takže jen za minulý rok (1978 pozn.) jich bylo získáno 11. Dobře se zde pracuje s mládeží, a to hlavně na úseku plnění PPOV. Členové oddílu odpracovali 1490 hodin na údržbě sportovního zařízení, při výstavbě sportovního střediska v Drhleňách byly odpracovány další hodiny. Nezapomíná se zde ani na besedy, propagační činnost, dárcovství krve a zvyšování kvalifikace rozhodčího a trenéra. Neformální činnost je zachycena v pečlivě vedené kronice.*“ Oddíl navíc obhájil titul vzorný II. stupně a mládežnická družstva pak rovněž obhájila své prvenství v souboji o titul vzorný kolektiv mládeže.

V rámci zimní přípravy odehrálo hlavní mužstvo Turnaj o pohár JZD Skalsko, ve kterém patřilo k nejlepším. Jarní část sezóny nicméně byla jako přes „kopírák“ té podzimní. Výkvy ve výkonech i výsledcích znamenaly, že mužstvo zůstalo na svém. Sezónu zakončilo s devětadvaceti body na pátém místě. V soutěži slušnosti skončila Rudá hvězda první se ziskem 295 bodů. V poháru výboru fotbalového svazu (VFS) skončila Hvězda hned v základní skupině, obsadila v ní totiž až třetí místo za dva body. Nejlepším střelcem se stal Matuška, který nasázel deset branek z celkových 43 vstřelených.

Rezerva ve IV. třídě skupiny A působila tradičně na spodu tabulky. Oproti podzimu se však výrazně zlepšila. Ke dvěma podzimním bodům totiž na jaře přidala rovných osm a posunula se před Sukorady na předposlední příčku. V soutěži slušnosti skončila na třetím místě s 230 body.

Dorost patřil na jaře k tomu nejlepšímu, co mohl okres nabídnout, nicméně, ani výborná jarní fazóna k postupu do vyšší soutěže nevedla. Pohár VFS nepostoupil ze skupiny. Žáci stejně jako na podzim ve své soutěži jen paběrkovali a ve své soutěži byli průměrným mančafem.

1979-1980

VÝKYVY VE VÝSLEDČÍCH A PÁD MEZI PRŮMĚR

V rámci letní přípravy se zúčastnilo hlavní mužstvo Rudé hvězdy na prvním ročníku turnaje Memoriálu Zdeňka Lhotáka pořádaného Čejeticemi. V něm obsadila Hvězda čtvrté, a tedy poslední místo. Ani v dalších přípravných utkáních se mužstvu moc nedařilo, což nebylo zrovna povzbudivé.

Sezónu nicméně začalo „A“ mužstvo vítězstvím nad Krnskem (2:0). Pak ale přišla série nevyrovnaných výkonů, které mužstvo provázely již v uplynulé sezóně. Podzim se tak zakončil na 7. místě se čtrnácti body za 5 výher a 4 remízy. V soutěži slušnost nasbíralo mužstvo 110 bodů.

Rezervní mužstvo podávalo tradičně špatné výkony. Ve IV. třídě skupiny A z devíti odehraných zápasů dvakrát hrálo nerozhodně a sedmkrát odcházel z hřiště s pocitem porážky. Zisk dvou bodů tedy znamenal poslední podzimní příčku. V soutěži slušnosti nasbírala „rezerva“ pouhých pět bodů.

Dorost navázal na velmi dobré jaro z uplynulé sezóny. Na podzim patřil v okresní soutěži k nejlepším. Družstvo uhrálo 16 bodů a zakončilo podzim na 2. místě jen o bod za vedoucí Akumou. V soutěži slušnosti nasbíral dorost Hvězdy pěkných 155 bodů. Žáci hráli v Žákovské lize střed tabulky, nasbírali 12 bodů a obsadili páté místo. V soutěži slušnosti získali 200 bodů a obsadili v ní 1. - 4. místo.

Po zimní přípravě, ve které „A“ mužstvo odehrálo šest zápasů (pouze jeden vyhraný) vstoupilo do jara s mírně nespravedlivou „plichtou“ s Krnskem 2:2. Následovala porážka 1:3 od Strašnova a remíza s JZD Ledce 1:1. První bodový zisk za výhru přišel až v pátém jarním kole, kdy mužstvo doslova ubránilo hubené vítězství 1:0 na půdě Dlouhé Lhoty. Trenéra Tillera i celé jeho mužstvo

trápily výkyvy ve výsledcích opět až do konce sezóny, kterou nakonec Hvězda zakončila stejně jako loni na 5. místě s 29 body. Potvrdil se tak fakt, že mužstvo asi nadobro opustilo přední pozice v okresním přeboru a „spadlo“ mezi jeho průměrnou část.

To v rezervním týmu nebylo kam spadnout. Naopak, rezerva se velmi vzchopila a ke dvěma získaným bodům za podzim přidala na jaře osm bodů za čtyři vítězství. To znamenalo v celkovém součtu posun na předposlední příčku.

Dorost i žáci zopakovali ve svých soutěžích slušný podzim. Celá sezóna pak byla zakončena 23. června tradičním žákovským turnajem „O pohár městNV“, v němž ale žáci Rudé hvězdy nebyli bohužel příliš úspěšní.

1980-1981

SLUŠNÝ PODZIM, ŠPATNÉ JARO

Do podzimních soubojů vstoupila Rudá hvězda po třech prohraných přípravných zápasech. Ukázalo se ale známé pravidlo, že špatná příprava rovná se dobrá sezóna. Vstup do sezóny měla sice Hvězda rozpačitý, protože v prvním a ve třetím kole hráči odcházel bez jediného bodu. Pak ale přišla série dobrých výsledků, která skončila až v devátém kole porážkou 1:3 od Jabkenic. Do konce podzimu už se prohrálo jen dvakrát a dvakrát remizovalo a Rudá hvězda tak zakončila podzim na 6. místě s 11 body za čtyři vítězství, pět remíz a čtyři porážky.

„B“ mužstvo ve IV. třídě skupiny B odehrálo svůj standard. Ze sedmi utkání vytěžilo dva body za jednu výhru a sedm porážek.

Dorost patřil v okresním přeboru opět ke špičce soutěže a žáci se znovu pohybovali ve středu tabulky.

V zimní pauze se „A“ mužstvo při-

hlásilo do turnaje „O pohár okresních novin Zář“. V něm ale nedokázalo postoupit z nabité skupiny. Pro jaro to byl ale dobrý test. Do toho mužstvo vstoupilo domácí porážkou 1:0 s Beznem. Tu následovalo vítězství nad Čejeticemi 2:1 a možná až příliš krutá porážka s Kosmonosy 4:1. Pak přišlo pět remízových klání, které odsunuly společně s porážkami 1:0 s Jabkenicemi, respektive 2:4 s Benátkami Hvězdu do druhé poloviny tabulky okresního přeboru. Tam už Hvězda i zůstala, neboť ve zbývajících třech kolech uhrála už jen jeden bod. Jedenácté místo se ziskem dvaadvaceti bodů tedy bylo nelichotivým, ale zároveň spravedlivým výsledkem. Dobře si mužstvo vedlo jen v soutěži slušnosti, kterou vyhrálo společně s družstvem z Krnska.

Rezervní tým špatné jaro oddílu kopané potvrdil. Ze sedmi klání bodoval jen dvakrát a s celkovým ziskem šesti bodů skončil na posledním osmém místě.

Dorost i žáci si vedli v soutěžích svých věkových kategorií obdobně jako na podzim. V závěru sezóny ještě dorostenci sehráli duel s kolegy z Bělé (prohra 7:2), která slavila pětapadesát let existence tamní kopané.

1981-1982

ZÁNİK „BÉČKA“ A POSTUP DOROSTU

Podzimní část nové sezóny se hlavněmu mužstvu Rudé hvězdy celkem povedla. V prvním kole sice „áčko“ prohrálo v Kosmonosech 3:2, ale poté přišla dlouhá šňůra zápasů bez porážky, kterou utnul až v desátém kole rezervní tým Mnichova Hradiště. Ve zbývajících třech kolech Hvězda bodovala už jen proti Čejeticím, ale to už neovlivnilo vynikající 3. místo se ziskem šestnácti bodů. Rezervní tým šel do nové sezóny s novinkou, kterou bylo, že se spojily skupiny IV. třídy do

jedné. I přes rozšíření soutěže a tudíž možnosti jít alespoň trochu ke středu se „béčko“ pohybovalo spíše na chvostu tabulky. Výtečnou formou se ale prezentovalo družstvo dorostu. To totiž vyzrálo. Navázalo na slušné výsledky z loňských ročníků a obsadilo skvělé první místo. Taktéž žáci si ve skupině C okresního přeboru nevedli vůbec špatně. Pohybovali se v horní polovině soutěže a navíc patřili k nejslušnějším družstvům.

Dobrou podzimní formu bohužel na jaře nezopakovalo „áčko“ Rudé hvězdy. To totiž bodovalo jen v pěti utkáních a připsalo si na konto pouhých osm bodů. Díky tomu muži klesli z třetího místa, které uhráli na podzim, na opačný konec tabulky. Skončili totiž dvánáctí, tedy také třetí, ale od konce.

Ani „B“ mužstvo na jaře nijak neoslabilo a po právu skončilo ve IV. třídě na posledním místě s konečným počtem devíti bodů. Po této další nepovedené sezóně, jak z herního, tak i z výsledkového úhlu pohledu, se funkcionáři oddílu kopané Rudé hvězdy Mladá Boleslav dohodli na ukončení rezervního mužstva.

Dařilo se ale dorostu. A to velmi! Zralé mužstvo pod vedením trenéra Nováka a Tillera vyhrálo okresní přebor a postoupilo do krajského přeboru! Ani žáci si nevedli v okresním přeboru špatně. Sice nenapodobili velký úspěch dorostenců, ale pohybovali se stejně jako na podzim v horních příčkách a rozhodně tak neudělali ostudu.

1982-1983

SESTUP MUŽŮ DO III. TŘÍDY

Velmi špatnou sezónu měli muži Rudé hvězdy. Jako by na ně dopadly špatné výkony z předešlých sezón a vybraly si na mužstvu svou daň. V prvním kole, kdy Hvězda doma přivítala JZD Nové Hlavno, sice vystřelil Stejskal bod za remízu 1:1, ale poté, až do sedmého kola mužstvo nedokázalo bo-

dovat a zaujmulu poslední příčku, ze které se už bohužel nedostalo. V zbylých šesti utkání uhráli muži už jen tři body a podzim tak zakončili na poslední dvanácté příčce s šesti body.

To dorost, coby nováček bojoval o každý možný bod, a i když se pohyboval ve druhé polovině soutěže krajského přeboru, měl velmi dobře nakročeno k záchraně. Naopak žáci nepředvedli nic světoborného a ve skupině C okresního přeboru byli po podzimu pátí (ze sedmi) se čtyřmi body.

Zdařilá kresba kronikáře Josefa Kubička, která jakoby vypovídá o nepochopení hráče, co že se to s mužstvem děje.

Ani na jaře se ale mužům Rudé hvězdy příliš nevedlo. Mužstvo se sice prezentovalo zlepšeným herním projevem, ale uhrálo jen osm bodů, což je v boji o záchranu zatraceně málo. Rudá hvězda obsadila jedenácté místo za čtrnáct bodů a po osmi letech sestoupilo do III. třídy okresu.

Pozitivně lze ale hodnotit dorost, který v krajském přeboru vybojoval záchranu. Žáci pak v okresním přeboru uhráli střed tabulky.

Za rok 1982 byl Rudé hvězdě Mladá Boleslav - oddílu kopané - udělen titul I. stupně vzorný, s právem bronzové plakety.

1983-1984 NEVYROVNANÉ JARO BERE NADĚJI NA POSTUP

Do nového soutěžního ročníku šlo mužstvo dospělých s jasným cílem: napravit uplynulý nepovedený ročník a rychle se vrátit do okresního přeboru. Trenérem mužstva zůstal i přes neúspěch Josef Tiller. Hned v úvodním zápase ale padlo mužstvo s rezervou Kosmonos. Pak ale mužstvo ožilo a do konce podzimu už neprohrálo. Ve zbylých devíti utkáních muži čtyřikrát hráli nerozhodně a pětkrát své soupeře porazili. Výsledkem toho bylo zasloužené druhé místo s reálnou nadějí na navrácení se do okresního přeboru.

Dorost se v krajském poháru pohyboval ve spodních vodách soutěže, ale to není

žádná ostuda, protože v krajském přeboru je konkurence prostě velká. Žáci v okresním přeboru hráli opět typický střed.

Jelikož byla velká naděje na postup, naordinoval kouč Tiller mužům náročnou přípravu. A start do jara měla Hvězda dobrý. Na úvod totiž porazila Kosmonosy díky dvěma brankám Hejla a jedné brance Melichara 3:2. Pak ale přišly výkyvy ve výkonech i výsledcích, což provázelo mužstvo dospělých Rudé hvězdy již několikátou sezónu. Tyto výkyvy sebraly týmu naději na postup a srazily ho na čtvrtou pozici.

Dorost opět vybojoval místo v krajském přeboru i pro další ročník, což se dá považovat za úspěch. Žáci předvedli v okresu svůj standard. Kromě toho zorganizoval oddíl již desátý ročník turnaje „O pohár MěstNV“. V tomto ročníku přijely na hřiště „U koupaliště“ mužstva RH Valdice, Akumy, RH Hradce Králové, Kosmonos, RH Strašnice a Bohemians Praha. V tomto pořadí žákovská družstva i skončila. Boleslavská Rudá hvězda skončila předposlední na šestém místě před pražskou „Bohemkou“. Taktéž dorostencům uspořádal oddíl turnaj, kterého se zúčastnily stejné kluby jako žákovského, s výjimkou Kosmonos a Bohemians. Vítězem tohoto turnaje se stala RH Strašnice. Boleslavští dorostenci skončili na posledním pátém místě, i tak byli ale nejlépejším kolektivem oddílu této sezóny.

1984-1985

ŽENSKÉ DRUŽSTVO

V novém soutěžním ročníku hraje družstvo mužů III. třídu ve skupině A. V prvním kole hraje Hvězda nerozhodně 1:1 na půdě Března. Pak následují tři výhry nad Novým Hlavnem, Bousovem a Čejeticemi. Hořkost porážky mužstvo „ochutnává“ až v pátém kole po výhře Předměřic 3:0. Ve druhé polovině podzimu to už tak slavné není. Muži

ztrácí všechny body hned ve třech utkáních, v jednom hrají nerozhodně a jen ve dvou odcházejí ze hřiště coby vítězové. I tak ale končí podzimní část na pěkném čtvrtém místě s dvanácti body a s vyrovnaným skóre 19:19.

Dorostenci opět bojovali jako lvi o každý balón krajském přeboru, ale proti velkým soupeřům se jim prostě tolik nevedlo, takže znovu bojovali o záchranu. Žáci v okresu nehrají ani o postup ani o záchranu. Jsou pořád na svém a již několikátou sezónu hrají ve středním pásmu tabulky.

V zimní pauze se u funkcionářských stolů ujednává největší událost tohoto ročníku. Oddíl kopané totiž přijal další družstvo, a to sice družstvo žen, hrající krajskou soutěž, které velmi dlouho hledalo oddíl, pod jehož hlavičkou by mohlo hrát. Do Záře Mladoboleslavska tehdy napsal Vítězslav Soukup článek s příznačným názvem, KDYŽ DÍVKY OBUJÍ KOPAČKY:

„Každý fotbalový zápas má své. Některý techniku, jiný rychlost, a ten, o kterém píš, má svoji něžnost, neboť v dresech TJ RH nastupují na travnatou plochu děvčata. Jejich cesta k současné podobě a stavu však nebyla tak měkká, jako trávník, na kterém v současné době hrají. Prvopočátky byly v rezervních soutěžích, tzv. hrách pracujících, kde se daly dohromady dívky z AZNP a místo lodiček obuly kopačky. Děvčata však tomuto mužnému sportu, kterým fotbal je, dala srdce. Hrála rekreačně, scházela se dle možností časových i prostorových, což nebylo nikdy snadnou záležitostí. Vstříc jim v tom vyšla TJ Rudá hvězda. Děvčata konečně měla to, o čem tak dlouho snila. Vlastní dresy, vlastní hřiště, na kterém mohla pravidelně trénovat.

Jejich radost však na chvíli zakalil přátelský zápas s oddílem Sparty Praha „B“, když na domácím hřišti prohrála 1:3. Poctivost tréninků však přinesla své ovoce v odvetném utkání na domácí půdě Sparty, odkud odjížděla s poctivým vítězstvím a výsledkem 3:4. Poctit, že něco dokáží a že poctivá a utužuje a

Fotografie družstva žen Rudé hvězdy Mladá Boleslav z jara 1985. Zleva stojí vedoucí družstva Jaroslav Tumpach, Jakubec, Hubinger, Procházková, trenér Vlasák, Pravdová, Mašková, předseda oddílu Čečil, Kryštofová, Zlatníková, Honzátková, Filipová, Muczka.

zkvalitňuje kolektiv, je nenechal zahálet ani v zimě. Tréninky se z plochy z plochy sportovního areálu TJ RH přemístily do nafukovací haly v objektu gymnázia.

Letošní fotbalová sezóna pro děvčata znamenala střídavé výsledky. Se Spartou „A“ prohrála 5:3, s TJ Krč „B“ vyhrála 0:2, s Třebotovem remizovala 1:1, na Kladensku s TJ Bělč prohrála 3:0, ale v zápětí si napravila reputaci v rakovnickém okrese, kde nad oddílem Rudné zvítězila 0:3.

Tyto střídavé úspěchy a neúspěchy jsou děvčatům školou pro krajskou soutěž kopané žen ve skupině „B“. Na výsledcích dalších zápasů kromě děvčat budou mít i svůj podíl trenér a zakladatel oddílu Jiří Vlasák, vedoucí družstva Jaroslav Tumpach a asistent trenéra Jindřich Pivovar. Nesmím však zapomenout ani na toho, kdo má největší podíl na činnosti oddílu kopané, a to je „Vzorná jednota“ TJ Rudá hvězda.“

Mužstvo dospělých si šlo na jaře za svým. Vytoužený návrat do okresního přeboru se však nekonal. Hvězda sice hrála dobře a tvrdě, leč, mohla je mrzet nepříliš povedená druhá polovina podzimu, ve které zbytečně ztráceli body. Přestože na jaře ani jednou neprohráli, museli se v oddíle spokojit s „pouhým“ třetím místem.

Družstvo žen, které bylo popsáno v rozsáhlém článku výše, bojovalo, seč mohlo, a povedlo se mu vybojovat krajskou soutěž i pro nadcházející ročník.

Též dorostenci se v krajské soutěži opět pohybovali spíše ve druhé polovině, ale svou krajskou příslušnost si rovněž udrželi. Oproti tomu žáci patřili v okresním přeboru do lepší poloviny, ale k postupu do kraje měli daleko. Závěr sezóny byl tradičně zakončen turnajem „O pohár MěstNV“. V něm skončila Mladoboleslavská Hvězda na předposlední páté příčce.

Soustředění družstva žen TJ RH Ml. Boleslav oddílu kopané. Fotografie pořízena 7. 7. 1985 v Oldřichově v Hájích.

1985-1986

BOJE O ZÁCHRANU

Do dalšího soutěžního ročníku šlo mužstvo dospělých Rudé hvězdy s velkým otazníkem. Kádr se totiž hodně obměnil. Staří „kmeti“ ukončili kariéru a do bojů ve III. třídě tak šly nové tváře z dorostu. Ačkoliv byli mladí fotbalisté ostříleni těžkými zápasy v krajském přeboru dorostu a navíc byli veden i náročným koučem Pepíkem Tillerem, vstup do soutěže neměli zrovna ideální. V úvodním kole totiž Hvězda odjížděla s šestigólovou „nadílkou“ z Bakova. Pak přišla vydřená „plichta“ 3:3 s Jabkenicemi a porážka s Kněžmostem, respektive s Jabkenicemi a mužstvo se tak krčilo s jedním bodem na posledním místě tabulky. V následujících čtyřech zápasech se ale mužstvo opět vzchopilo a dokázalo uhrát důležitých sedm bodů. Z posledních čtyř podzimních kol ještě vybojovala RH dva body za vítězství 1:0 nad Všejanya,

a podzim tak zakončila na jedenáctém místě s deseti body. Oddíly Krnska, Bezna a Kropáčovy Vrutice, které byly za Hvězdou, však na mužstvo hrající na hřišti „U koupaliště“ ztrácely jen jeden bod.

Děvčata si vedla v krajské soutěži žen poměrně dobře. Za zmínku stojí například vydařený zápas s Luštěnicemi, ve kterém dívky od koupaliště zvítězily 3:0.

Dorostenci Rudé hvězdy, řekněme už stálice v krajském přeboru neměli výsledky zrovna přívětivé. Vysoké porážky u nich bohužel nebyly neobvyklé a do jarních bojů znamenaly těžké bitvy o záchranu. Žáci v okresní lize byli opět v klidných středových vodách soutěže.

Muži nevstoupili dobře bohužel ani do jarní části. V úvodním kole totiž prohráli na těžkém terénu v Jabkenicích 4:2 a klesli na poslední místo, neboť všechna mužstva za Rudou hvězdou bodovala. V patnáctém kole ale Hvězda porazila lídra tabulky Kněžmost, a zase se jí dýchalo o něco málo lépe. Mužstvo ale mělo natolik rozumu a štěstí, že si

v bojích o záchranu poradilo s přímými konkurenty z Kropáčovy Vrutice a Dobrovice. V soubojích s Krnskem a rezervou Bezna sice Hvězda padla, ale záchrana za zisk třiceti pracně vybojovaných bodů už ji nečinila.

Ženy slavily úspěch, neboť se udržely v krajské soutěži. Kromě toho se na jaře zúčastnily dívčího turnaje v kopané - „O srdce Mladého světa“, ve kterém sice perník ve tvaru srdce pro vítěze děvčata z „Bolky“ nevybojovala, ale ostudu rozhodně neudělala.

Dorostu se po špatném podzimu i přes velké zlepšení nepovedlo zachránit, a tak spadl po třech letech do okresního přeboru. Mužstvo pak v závěru sezóny ještě absolvovalo turnaj „O pohár Akumy“, na kterém obsadilo předposlední místo, když v souboji o páté místo porazilo družstvo Masokombinátu Kosmonosy. Žáci skončili v okresu na pátém místě. Sezónu pak tradičně zakončil již dvanáctý ročník žákovského turnaje „O pohár MěstNV“ pořádaného boleslavskou Rudou hvězdou. Domácí žáci v něm skončili čtvrtí poté, co v bitvě o třetí místo (1:2) byli o gól slabší než Bakov.

1986-1987

BUDOVÁNÍ NOVÝCH MUŽSTEV

V novém ročníku III. třídy se chtěla Tělovýchovná jednota Rudé hvězdy stabilizovat. Vedení chtělo navrátit mužstvo „od koupaliště“ tam, kam patřilo. Toužebné přání členů oddílu však opět záhy vzalo za své. I přes velké předsezónní ambice týmu trenéra Tillera se totiž nedařilo. Do prvního utkání proti Krnsku mužstvo nevstoupilo podle svých představ a v poločase prohrávalo o tři branky, pak se sice tým vzchopil, ale na konečném stavu 4:3 pro Krnskou se už nic nezměnilo. Ve druhém kole slavilo mužstvo

šťastné vítězství (3:2) nad Skalskem, neboť ještě deset minut před koncem prohrávalo 1:2. Ve zbytku podzimu tým získával body převážně z nezázivných remíz (vyhrálo se jen dvakrát), a tak podzim Hvězda zakončila na 10. příčce s jedenácti body a s nepříznivým skóre 23:32.

Ženy hrály v krajské soutěži ve středu tabulky, přičemž získávaly body především na domácí půdě.

Dorost, který se v posledních sezónách hodně obměnil mladými hráči, si po sestupu z kraje nevedl v okresu úplně nejhůře, ale určitě si pomýšlel na víc, než jen páté podzimní místo za 13 bodů. Taktéž žáci, kteří se potýkali s problémem nedostatku hráčů, si asi představovali podzim jinak, než jen se ziskem sedmi bodů a devátým místem, tedy třetím od konce. S úlevou lze ale říci, že Skalsko, respektive Ledce ztrácely na žáky Rudé hvězdy 4 respektive 5 bodů, takže náskok na tato mládežnická družstva byl celkem dostá-čující.

Pro jarní část, se v oddílu rozhodlo, že se v mužstvu vyzkouší noví hráči. O výsledku sezóny tak bylo rozhodnuto dopředu – nechat tu letošní být a v nadcházející se „porvat“ o návrat do okresního přeboru. Není proto divu, že Rudá hvězda zakončila v tomto roce III. třídu na předposledním místě. Náskok na poslední Skalsko byl ale víc než dostá-čující (8 bodů), takže sestupové vody oddílu nehrozily.

Ženské družstvo zopakovalo dobrý podzim. Na hřiště soupeřek jezdily boleslavské dámy spíše na výlet, kdežto doma se body nepouštěly.

Dorost hrál i v jarní části okresního přeboru v horní polovině soutěže a naopak žáci v okresním přeboru žáků patřili spíše do té druhé poloviny. Družstvo žáků se v závěru sezóny taktéž zúčastnilo prvního ročníku turnaje Memoriálu MUDr. Bartoloměje Pěnky, dlouholetého předsedy fotbalového oddílu v Bakově nad Jizerou. V něm obsadili třetí místo.

1987-1988

POSTUP DO OKRESNÍHO PŘEBORU!

Tuto sezónu nelze hodnotit jinak, než kladně. Mužstvo dospělých Rudé hvězdy se totiž po „zpackaných“ ročnících ve třetí třídě opět dostalo do formy. Hráči si sedli, mladí se zklidnili a navíc se vytvořila jistá kostra týmu. V prvním kole porazil Tillerův tým „béčko“ Bezna 3:2 a „slavil“ tak úspěšný vstup do soutěže. Pak přišly remízy s Bousovem a Skalskem (2:2; 1:1) a vítězství 3:1 v Kochánkách a mužstvo na tom bylo rázem velmi dobře psychicky. I další vítězství 5:0 nad Kosmonosy potvrdila výbornou fazónu Rudé hvězdy v tomto ročníku. Mužům se dařilo i nadále, a tak, protože do konce podzimu ani jednou neprohráli, těšili se na jarní boje o postup, neboť přezimovali na prvním místě s devatenácti body. V poháru VFS nicméně muži vypadli hned v prvním kole s pozdějším

výhercem celého poháru - Strašnovem.

Též ženy si vedly v krajském přeboru velmi dobře a dlouho bojovaly o první „flek“. Nakonec zakončila boleslavská děvčata podzim na skvělém druhém místě. Družstvo bylo ale velmi zklamáno nízkou diváckou návštěvou. Z venkovních zápasů na hřištích soupeřek totiž bylo zvyklé na početnou diváckou kulisu i na kvalitní nehrbolatá hřiště, o čemž si mohly dívky v Mladé Boleslavi nechat jenom zdát.

Dorostenci a žáci bojovali v tomto ročníku v okresních přeborech svých věkových kategorií. Bohužel se ale nedochovaly žádné výsledky.

V mužstvu dospělých se vycitila dobrá šance na návrat do okresního přeboru, a tak jí oddíl také vše podřídil. Hráčům v zimě naordinoval trenér Tiller pestrou a náročnou přípravu, ze které pak hráči na jaře čerpali. Do jara vstoupilo mužstvo těsným vítězstvím 1:0 nad Bousovem. Pak ale přišla první porážka v duelu se Skalskem (1:0). Ve třetím jarním kole ale už muži opět slavili dva body,

Družstvo žen z mistrovského utkání se Spartou na Letné z května 1989. Horní řada zleva: Trenér Pavel Hrubý, Monika, Marcela Nováková, Milena Filipová, Jana Hermanová, Hana Macháčková, Iveta Heřmanová, Alena Dlasková, Hana Faranová, trenér a vedoucí družstva Jiří Vlasák. Dolní řada zleva: Nad'a Kupčínová, Martina Kolářová, Martina Brožová, Helena Hrubá, Jolana, Eva Fidrmucová, Adéla a Radka Procházková.

tentokrát za výhru nad Kochánky 5:1. Že mají muži ale slabší jarní sezónu než podzim, dokázaly ve čtvrtém kole Kosmonosy, které Rudé hvězdě připravily po velké bitvě porážku 3:2. V dalších zápasech už to byla ale opět stará dobrá Rudá hvězda z podzimu. Sice ještě dvakrát přišlo mužstvo bodově naprázdno, ale i celkové čtyři porážky už nezabránily týmu v oslavách postupu do okresního přeboru. Rudá hvězda skončila druhá s jednatřiceti body, přičemž za prvními Rejšicemi zůstala tři body pozadu. Mužstvo za postupem táhlo především útočné bratrské duo Aleš a Ladislav Kleinové.

Ženy měly náročnou zimní přípravu. Oddíl Rudé hvězdy jim pro ni umožnil veškeré prostředky a rovněž v Mladé Boleslavi uspořádal halový turnaj ženského fotbalu. V něm „holky z Bolky“ utvořily dvě družstva. „Áčko“ skončilo na parádním druhém místě (první místo vybojovaly hráčky Xaverova) před Sparťankami. „Béčko“ skončilo šesté. V krajském přeboru se děvčata sice pohybovala ve špičce soutěže, ale je známo, že druhé podzimní místo neudržela. Konečný výsledek bohužel znám není. Ví se ale, že dívky nehrály vůbec špatně. Sahrály například velmi napínavý duel s pražskou Slávií, ve kterém sice prohrály 2:1, ale za výkon se rozhodně nemusely stydět.

Výsledek dorostenců z tohoto ročníku okresního přeboru není znám. Na jaře se dorostenci zúčastnili turnaje devátého ročníku „O pohár Akumy“. V něm skončili za AŠ Mladá Boleslav na druhém místě s pěti body a se skóre 2:0. Ani u žáků se nedochovaly jejich výsledky v okresním přeboru skupiny C. V závěru jara se žákovský tým Rudé hvězdy zúčastnil dvou žákovských turnajů, pořádaných Bakovem nad Jizerou. Ve druhém ročníku „Memoriálu MUDr. Bartoloměje Pěnkavy“ skončili na pátém místě poté, co porazili Doksy 3:2. V šestnáctém ročníku turnaje „Osvobození“ pak žáci skončili opět na pátém (tentokrát však posledním) místě.

1988-1989

PŘÍCHOD BARTÁKA A STABILIZACE V OKRESNÍM PŘEBORU

V nadcházející sezóně byl jasný úkol. Udržet se za jakýchkoli okolností v okresním přeboru. Stalo se ale něco, co neočekávali ani ti největší optimisté. Rudá hvězda totiž hrála ve špičce okresního přeboru.

Jean Claude Barták

V přípravě oddíl totiž velmi dobře posílil. Jako velká letní posila přišel bývalý hráč Hradce Králové, pražské Slávie i AŠ Mladá Boleslav, nestárnoucí fotbalový bohém Jean Claude Barták. Ten velmi dobře dirigoval záložní řady Rudé hvězdy a byl jedním ze strůjců nové „epochy“ Rudé hvězdy. V prvním kole muži zasluženě porazili Březno 1:0. I ve druhém kole slavila Hvězda coby nováček vítězství – tentokrát v Rejšicích (1:0). Po vítězství nad „běčkem“ Hra-

diště se Hvězda vyhoupla až na druhé místo za Kropáčovu Vrutici, a to jen kvůli horšímu skóre. V pátém a šestém kole přišlo odevzdání všech bodů Jabkenicím, respektive Kněžmostu, ale v sedmém kole už se zase Hvězda radovala z dvou bodů za výhru v Bakově 2:1. Do konce podzimu Hvězda prohrála ještě dvakrát, a sice se Strašnovem a poté i s Kostelním Hlavnem. Mimoto muži ještě dvakrát „plichtili“ a dvakrát zvítězili. To jim vyneslo výtečné čtvrté podzimní místo. V poháru VFS si ale už tak dobře nevedli. Mužstvo sice dokázalo postoupit přes rezervu Bezna, ale na bakovské „běčko“ už nestačilo a vypadlo tak ve druhém kole.

Velká událost se naskytila boleslavským děvčatům v letní přípravě. Kromě jiných v ní totiž sehrály „přátelák“ i s děvčaty pražské Sparty. Mladoboleslavská Akuma totiž slavila sedmdesát let činnosti a k zahájení oslav si pozvala právě tato dvě ženská družstva. Boleslavská děvčata s Pražankami prohrála, ale to na oslavách nic nezkazilo. V oblastní soutěži se ale družstvo umístilo až na sedmém místě, což byl oproti loňským sezónám, ve kterých se děvčata umísťovala v první polovině tabulky, trochu skluz dolů. Celkové výsledky mládežnických družstev z okresních přeborů nejsou bohužel známy, ale dle dílčích výsledků je zřejmé, že se dorost pohyboval spíše na chvostu tabulky a žáci naopak horních patrech své soutěže.

Muži na jaře zopakovali velmi dobrý podzim. Velmi dlouho bojovali o druhé respektive alespoň o třetí místo, ale nakonec skončili stejně jako na podzim čtvrtí. I to je však na nováčka velmi dobrý výsledek. Nutno podotknout, že i když celé mužstvo „pracovalo“ tak, jak mělo, největší podíl na senzačním čtvrtém místě měl jednoznačně Barták.

Výsledek ženského družstva z jara není znám. V zimní přípravě bylo nicméně ženské družstvo doplněno několika posilami. Do jara šly dívky s touhou přilákat fanoušky a také zlepšit nepovedený podzimní dojem.

Dorostenci neměli v okresním pře-

boru příliš povedenou sezónu. Skončili totiž až na deváté příčce se sedmnácti body. V soutěži slušnost skončil dorost na druhém místě s 385 body. To žákům se v přeboru dařilo, obsadili čtvrté místo s 28 body a v soutěži slušnosti rovněž skončili čtvrtí za zisk 435 bodů. V poháru VFS obě mládežnická družstva vypadla hned v základní skupině. Jejich výsledky se ale nedochovaly. Sezóna byla tradičně zakončena již patnáctým ročníkem žakovského turnaje „O pohár MěstNV“. Tento ročník ovládli žáci Lokomotivy Bakov nad Jizerou. Žáci Rudé hvězdy skončili na skvělém druhém místě. Speciální poděkování za tento ročník patří rozhodčímu Novákovi, který odřídil všechna turnajová utkání.

1989-1990

REVOLUCE V REŽIMU ALE NIKOLIV VE FOTBALE

Děni této sezóny bylo velmi ovlivněno politickou sférou. Padl totiž komunistický režim. To ostatně ovlivnilo i dění v Rudé hvězdě pro další roky. Navíc mnoho lidí se více než o nejkrásnější a nejúžasnější sport na světě. Našlo se ale i několik lidí, které stále lákala nejen politika, ale i sport a fotbal zvláště. Koneckonců, fotbal je přeci největší relax a odpočinek. A nejinak tomu našťástí bylo i na hřišti „U koupaliště“!

Před sezónou se v oddíle spoléhali na vyzrálou mužstva. Mužstvo šlo ale do soutěže s obrovskou a citelnou ztrátou, kterou bylo zranění špilmachra Bartáka. Následný podzim mužů nebyl nikterak povedený. Zcela objektivně se od něj čekalo daleko více. Muži totiž zcela propadli na hřištích soupeřů, na kterých neuhráli ani jeden bod! Deset získaných bodů z domácího hřiště stačilo jen desátou příčkou, přičemž Doubrava měla na jedenáctém místě stejně jako Hvězda. V poháru VFS vypadlo navíc mužstvo již v prv-

Družstvo žen v sezóně 1989/1990.

ním kole po debaklu 0:5 s Dolním Bousovem.

Ženy bojovaly opět v krajské soutěži, ale nedochoval se bohužel žádný jejich výsledek.

Dorost byl v okresním přeboru přesně ve středu, tedy na šestém místě s deseti body.

V soutěži slušnosti získali dorostenci 180 bodů (3. místo). To žáci měli výborný podzim. Ve skupině C okresního přeboru byli po podzimu první. Rovněž soutěž slušnosti vedli s 200 body.

Muži se na jaře mírně zlepšili. Velkou zásluhu na tom, že získali o šest bodů více než na podzim, měl návrat Bartáka na hřiště. Kromě toho navíc mužstvo začalo „vozit“ i nějaké body z venkovních hřišť. Výsledkem byl „skok“ na osmou příčku (26 bodů).

U žen konečný výsledek není znám, ale podle jednotlivých výsledků jejich zápasů lze říci, že se mohly pohybovat v horní polovině soutěže. Kromě toho v družstvu hledaly

asistenta k trenérovi Vlasákovi.

Ani jarní část se dorostencům nevyvedla podle jejich představ, družstvo kleslo na jedenáctou příčku a muselo bojovat o záchranu. Tu nakonec se sedmnácti body pohodlně vybojovali. Žáci, byť měli soutěž velmi dobře rozjetou, nakonec na postup do kraje nedosáhli a museli se spokojit s okresním přeborem i v další sezóně.

Ženy na pověstně „škváře“ v Janovu nad Nisou z srpna roku 1991.

1990-1991

SKP MLADÁ BOLESLAV A ŽÁCI PŘEBORNÍKY OKRESU

Nejdůležitějším dnem letní pauzy, který se zapíše do dějin oddílu, byl 1. červenec 1990. V návaznosti na listopadové události '89 se totiž předsta-

venstvo rozhodlo k tomuto datu změnit název klubu, který je používán dodnes – Sportovní klub policie Mladá Boleslav. Nutno ale přiznat, že z finančně zajištěného klubu, kterým TJ Rudá hvězda byla, přišly se změnou názvu i obrovské finanční potíže. To ale samozřejmě nebylo názvem, nýbrž dobou...

RH mění název

Od 1. července se dřívější Rudá hvězda Mladá Boleslav jmenuje Sportovní policejní klub. Pod tímto názvem budou všechna družstva oddílu vedena i ve fotbalových soutěžích.

Úvod podzimu vyšel SKP perfektně. Po čtvrtém kole se muži dosrali až na druhou příčku, kterou dlouho nehodlali „vydat“. Stačil ale jen jeden prohraný zápas ve velmi vyrovnaném přeboru a mužstvo se najednou objevila až na desátém místě. Z toho se mužstvo dostávalo velmi těžce. Nakonec se posunulo na osmé místo.

Ženy se ve II. zemské lize, kterou hrálo deset družstev, umístily na šesté příčce.

Dorostenci i žáci hráli v okresních přeborech. Kompletní výsledky se ale nedochovaly. Podle dílčích výsledků je ale pravděpodobné, že se mládežnická družstva pohy-

bovala v předních místech soutěží. Například u žáků nebyly výhry typu 17:0 nebo 15:0 nic neobvyklého.

Do jara vstoupil SKP dobře.

Hned v úvodu totiž slavil vítězství na Předměřicemi 5:2 a postoupil v opravdu vyrovnané tabulce z osmého na čtvrté místo. V dalších zápasech, především v těch na domácím hřišti ale začaly mužstvo trápit neproměněné šance a tým tak klesl až na desáté místo, na kterém už se ziskem třiačtyřiceti bodů zůstal. Jen pro zajímavost, o tom, že tento ročník byl opravdu velmi vyrovnaný, svědčí i to, že na třetí místo ztrácel oddíl pouhých pět bodů. Střelecky i herně jinak mužstvo opět táhla největší hvězda Barták.

Ženy ve II. lize zopakovaly podzim a skončily šesté. Kromě toho družstvo na jaře usilovně shánělo sponzora. Kvůli finančním problémům družstva se nepovedlo například uspořádat čtvrtý ročník halový turnaj dívčí kopané v Mladé Boleslavi. Roční náklady na fungování družstva děvčat činily deset tisíc a bylo velmi obtížné je sehnat. Děvčata se také potýkala s nedostatkem hráček, a proto na jaře uspořádala nábor pro dívky starší třinácti let.

O výsledcích dorostu opět nejsou nikterak velké záznamy. Stejně jako na podzim lze soudit, že se dorostenci pohybovali v horní polovině tabulky. Povedenou sezónu měli žáci. Ti vyhráli svou skupinu okresního přeboru a poté, ve finále vítězů skupin porazili Dobrovici 3:1, slavili titul okresního přeborníka.

1991-1992

PRVNÍ PROBLÉMY S HRÍŠTĚM

Do nové sezóny vstoupil SKP s novým sponzorem kterým byl pan Milan Drbohlav. Ten se stal také novým předsedou oddílu

Mužstvo, které vybojovalo postup do krajské I. B třídy. Zleva nahoře: Josef Tiller (trenér), Nevošad, Melichar, Háblt, Baborák, Sajdl, Barták, Kopal, Beljakov a Karel Cihlár (sekretář oddílu). Zleva dole: Jarka (asistent trenéra), Babák, Lachman, Stejskal, Konopka, Hrubý a Světlík (vedoucí družstva). Foto: Josef Donát

kopané, sekretářem oddílu se pak stal pan Karel Cihlár. Jakožto sponzor a předseda klubu se pan Drbohlav zviditelnil dobrým skutkem. Na konto nadace „Míša – gama nůž“ totiž poslal 100 Kčs a vyzval zároveň všechny oddíly v okolí, aby tento skutek následovaly. V tomto období se také objevily první problémy s domovským hřištěm SKP, které vlastně trvají až dodnes. Oddíl kopané chtěl navázat někdejší úspěchy slavného SLAVOJE MB, který měl v okolí, kde hraje nyní SKP dříve své hřiště. Město začalo mít ale s hřištěm „U koupaliště“ jiné plány. Hřiště bylo označeno jako vhodná stavební parcela, a proto vedení města Mladá Boleslav nedovolilo oddílu se stavem hřiště nic dělat.

Od nové sezóny si slibovali funkcionáři SKP lepší výsledky než tomu bylo doposud. V létě se jim totiž povedlo přivést další hvězdu. Dres policistů totiž nově oblékl bývalý spoluhráč Bartáka z AŠ MB Jan Pacan. A na výsledcích SKP to bylo okamžitě znát. Tillerovo mužstvo sice nehrálo nejpohlednější fotbal, ale výsledky mělo dobré.

Od úvodního kola se drželi Barták a spol. ve špičce tabulky (nejhorší podzimní umístění bylo čtvrté místo) a především díky skvělému závěru podzimu přezimovali na prvním místě s osmnácti body.

Ženy chtěly vylepšit šesté místo z loňska. Trenér Vlasák postavil družstvo na zkušených hráčkách Štěrbové, Kupčínové, Kolářové a Heřmanové. Navíc byl spokojen s mladými a nadějnými děvčaty Tichou a Kramerovou. Stále však dívky hledaly sponzora, který by dokázal zajistit správný chod družstva. Novinkou v této sezóně bylo, že některá utkání mohla děvčata sehrát na ústředním mladoboleslavském stadionu. Jak si děvčata na podzim nicméně není zcela jasné.

Také u mládežnických družstev se opět nedochovaly výsledky, tentokrát ani ty dílčí.

V kádru hlavního mužstva se v zimní přestávce událo několik změn. Do Ledců odešel jeden ze zakládajících členů oddílu, brankář Vosáhlo. Z Kněžmostu přišel posi-

lit kádr Nevosad. Kromě něj přišel i Biháry a z hostování se vrátili Holý se Sloupem. Z dorostu Slavie MB přišel Polák. Mužstvo odehrálo v rámci zimní přípravy turnaj týdeníku Mladoboleslavsko, ve kterém ale nepostoupilo ze skupiny. Novinka byla od jara připravena pro diváky – fanoušky. Pro ty bylo v poločasu připraveno kopání penalt na minibranky s hodnotnými cenami. Policisté sehráli hned v úvodu jara duel o první místo s Pěčicemi, ve kterém zvítězili 2:1. I když ani ve zbytku jara SKP nikterak neoslňoval, první místo na jaře nikomu nepustil a zaslouženě zvítězil v okresním přeboru, čímž si zajistil historický postup do krajské I. B třídy.

O tom, jak moc dobře si vedla boleslavská děvčata ve druhé lize, nejsou žádné záznamy. Na konci sezóny se dívky nicméně zúčastnily oslav 110 let hasičstva a 60 let kopané v Dlouhé Lhotě. Tam odehrály děvčata v příjemné atmosféře duel se starou gardou Lhoty. Utkání skončilo remízou 2:2.

Výsledky dorostenců ani žáků nejsou rovněž známy. V tomto ročku bylo založeno družstvo i nejmenších fotbalových nadějí, které sehrálo turnaj v Mnichově Hradišti, kde obsadilo poslední čtvrté místo.

1992-1993

KRAJSKÁ I. B TŘÍDA

V letním přestupovém období zasáhla mužstvo dospělých citelná ztráta. Dlouholetý kouč Josef Tiller (trénoval nepřetržitě od první soutěžní sezóny v roce 1974) se totiž nepohodl s vedením oddílu a po vzájemné dohodě odstoupil. Na jeho místě ho nahradil v roli hrajícího trenéra kapitán mužstva Jan Pacan. Za obrovskou ztrátu lze rovněž považovat i odchod Bartáka do Leduců v průběhu podzimu, který si ale vyžádal na podzim střídavý start, takže mohl hrát i za SKP. Mužstvo přišli posílit Klíma z FK Mladá Boleslav,

Holman ze Skalska, Frumar z Akumy, Hrůza, který se vrátil z vojny a rovněž přišel i Brankář Vosáhlo, který jaro strávil v Leducích. V průběhu podzimu ještě přišel nový třetí brankář R. Straka. Novinkou rovněž bylo, že SKP hrál svá domácí utkání na ústředním stadionu v Mladé Boleslavi ve svém tradičním čase neděle od 10:15.

V kraji se mužstvu ale nedařilo. Hned na úvod utrpěl SKP debakl 6:2 s Kropáčovou Vruticí. Historicky první branku policistů v krajské soutěži dal Louda. První bod udělalo mužstvo ve druhém kole za domácí „plichtu“ 0:0 s Holubicemi. Na zápas se přišlo podívat 150 diváků, kteří během celého podzimu mohli v poločasech soutěžit o zajímavé ceny. I když předváděné výkony ze strany Pacana a dalších nebyly tak špatné, postupně se mužstvo propadalo níž a níž. Po třinácti odehraných kolech měl SKP na kontě sedm bodů za dvě výhry, tři remízy a osm porážek. Na poslední Dřevčice měl do jara náskok dvou bodů.

U žen, které hrály ve druhé lize, opět není jediný dochovaný dokument.

Též u dorostenců a u žáků není jediný dochovaný dokument, jak si tato družstva vedla. Minižáci se měli ve své skupině Hradiště „A“ i Hradiště „B“ a Bakov. Byli přítomni druží za „áčkem“ MSK.

V zimní pauze posílilo klub několik hráčů bývalé Auto Škody. Kvůli zraněním všech třech brankářů přišel dorostenec Vaňousek, který na jaře předváděl velmi dobré výkony. Kromě něj novou sadu dresů, které SKP nechal vyrobit, oblékli L. Barančok, Aleš Klain a Ludevít Krutil. Na poslední chvíli ještě funkcionáři přivedli Podoláka z Bělé pod Bezdězem. Mužstvo se ale na jaře dost trápilo v koncovec, což bylo proti kvalitním celkům v kraji dost citelná nevýhoda. Během jara tým postupně ztratil veškerou naději na záchranu, i když o ni bojoval, seč mohl. Kouč Pacan proto v závěru jara dal naději několika mladým, přičemž nejvíce se prosadil kanonýr Řípa. SKP se tak po roce

vrátil zpět do okresu. V kraji uhráli policisté 19 bodů za šest výher, sedm remíz a třináct proher a se skóre 29:44 skončili předposlední před Dřevnicemi.

O počínání žen a mládeže nejsou znovu žádné zprávy. Žáci se potýkali s nedostatkem hráčů, a proto byl na jaře uspořádán nábor nových fotbalistů.

Sezóna 1993/1994. Snímek z podzimního duelu SKP - Ledce (1:4). Hráči SKP v tmavých dresech.

1993-1994

KAM AŽ SE SPADNE?

Před novou sezónou změnil SKP trenéra. Na tomto postu vystřídal Honzu Pacana, který klub opustil, bývalý rozhodčí a trenér Poděbrad Stanislav Kindl. Kádr pak opustili brankáři Vaňousek a Beljakov jejichž místo nahradil Křížek z Kosmonos. Konopka odešel do Bezna a z Ledců se do SKP znovu vrátili sourozenci Aleš a Láďa Klainové. Z Akumy přišel Frumar, který se rovněž vrátil do známých míst. Vstup do soutěže měl SKP strašidelný. Hned na úvod utrpěl porážku 0:3 s nováčkem v přeboru s Doubravou. Ve druhém kole se sice remizovalo 2:2 v Hradišti, ale to bylo na dlouhou dobu vše. Další body tým uhrál až v sedmém kole za výhru 3:4. Rozhodčím tohoto duelu byl známý bývalý Sudí Pavlín „Paša“ Jirků. V průběhu podzimu

skončil na lavičce trenér Kindl, přičemž ho na lavičce do konce podzimu nahradil sekretář oddílu Karel Cihlář. Podzim zakončili policisté na posledním místě se ziskem pouhých šesti bodů. Situace mužstva však nebyla úplně tragická, nýbrž jen vážná. Na deváté Březno totiž SKP ztrácel jen čtyři body. Pozitivní zprávou bylo, že se gólově začal prosazovat mladíček Řípa, který na podzim skóroval hned šestkrát. Nejlepším střelcem mužstva byl ale Barančok se sedmi „zářezy“. Další choulostivou zprávou ale bylo to, že SKP začal svými ostudnými výkony ztrácet fanoušky. Na podzim vidělo domácí zápasy jen 310 diváků, což bylo nejméně v celé soutěži. Špatná byla též neukázněnost Barančoka, který během podzimu viděl hned patnáct žlutých karet!

O podzimním počínání žen ve druhé lize opět moc zpráv není. Je znám jen jeden výsledek ze třetího kola, ve kterém boleslavské fotbalistky „nadělily“ čtyřgólový příděl hráčkám Stochova. Mohli bychom se proto domnívat, že si boleslavská děvčata nemusela počínat vůbec špatně. Kromě toho byla vyhlášena fotbalistkou roku Dana Jeřábková, která začínala s kopanou v Rudé hvězdě Mladá Boleslav. Z té se dostala až do Xaverova, odkad si ji vyhlédli v belgickém Herentals. Samozřejmě nechyběla ani v české dívčí reprezentaci.

Dorostenci sportovního klubu policie hráli v krajské I. A třídě, kde si vedli spíše průměrně až podprůměrně a pohybovali se ve druhém patře tabulky. Zato žákům vyšel podzim parádně! V okresní soutěži skupiny A zakončili podzim na prvním místě a do jara je tak čekaly boje o postup do kraje. Mužstvo si pod vedením trenéra Oldřicha Berného nevedlo špatně ani v Poháru Mladoboleslavského fotbalového svazu, ve kterém se probojovali do jarní části.

V zimní pauze se udála další změna na trenérském postu. Novým kormidelníkem SKP se totiž stal bývalý ligový fotbalista Láďa Žalud, který tak vystřídal sekretáře

Cihláře jenž podzim s mužstvem dokončil místo odvolaného Kindla. Vedoucím mužstva se stal Vratislav Mrňavý. Kádr opustili Nevošad a Ladislav Klain kteří odešli do Strašnova, respektive do Ledců. Žalud naordinoval mužstvu náročnou přípravu, aby byla možnost zachovat si příslušnost v okresním přeboru i v další sezóně. Jaro se ale policistům vyvedlo ještě méně než podzim. Mužstvo vybojovalo první jarní bod až v devatenáctém kole (!). K tomu v závětu přidalo ještě dva a SKP tak skončil sezónu jako poslední s devíti body. Divácká návštěvnost na hřišti „U koupaliště“ byla také tragická. Její průměr činil 92 diváků, přičemž většina z toho byla z řad funkcionářů a hráčů ostatních mužstev, kteří sem přišli „omrknout“ soupeře. Nelze se tomu ale divit...

Ženám se ve druhé lize podle dochovaných zpráv opět dařilo. Jejich konečný výsledek však bohužel znám není. Nutno říci, že toto byla poslední sezóna, ve které SKP měl i ženské družstvo. V následující zimní přestávce se ženy přesunuly pod hlavičku Sokola Luštěnice. Dodejme snad už jen to, že do roku 2002 hrály ženy v Luštěnicích. Následující dvě sezóny strávili v oddílu Nepřevázky a od sezóny 2003/2004 je z děvčat DFK Mladá Boleslav. Své domácí hřiště mají v Krnsku a v současné době hrají třetí nejvyšší soutěž českého fotbalu.

Narozdíl od mužů nedělaly ženy SKP ostudu. Ve II. lize žen udělaly z domácího hřiště postupně nedobytnou tvrz. Snímek J. Řípy pro Boleslavský deník zachycuje domácí duel s Řevnicemi, ve kterém opět „holky z Bolky“ zvítězily.

Dorost udržel krajskou I. A třídu i po další sezónu. Mužstvo skončilo po urputných bojích desáté s jedenácti uhranými body a mohlo slavit pracně vybojovanou záchranu.

Žáci se naprosto zaslouženě stali okresními přeborníky. Ve finále narazili na Bakov, jemuž doma uštědřili porážku 4:1 a v odvetném utkání v Bakově ho „vyklepli“ 3:0. Aby toho nebylo málo, oslavili žáci povedenou sezónu ziskem dublu. Ve finále poháru Mladoboleslavského fotbalového svazu si totiž pro změnu mužstvo vedené trenérem Berným poradilo s žáky Kosmonos. Spolu se staršími žáky postoupilo do kraje i mužstvo mladších žáků. Další sezónu tak předpověděl trenér Berný, strůjce tohoto nemalého úspěchu oddílu, jako velmi náročnou. Jen málokterý klub (nebo město) se totiž může pochlubit tím, že krajskou soutěž hrají družstva mladších a starších žáků a dorostu. Špatně si nevedli ani minižáci oddílu, kteří skončili na pátém místě.

1994-1995 SPORTOVNÍ KLUB DĚDKŮ

Po další nevydařené sezóně se do SKP oddílu kopané vrátil Jean Claude Barták. Ten se vrátil jako hráč, trenér a následně byl angažován i do role trávnickáře. Do mužstva si přivedl zpátky Pacana a mnohé další kamarády. SKP se tak začalo na okrese říkat nově SKD – sportovní klub dědků. „Staří páni“ si však zpočátku pod Bartákem vedli vcelku dobře a pohybovali se v horní polovině tabulky III. třídy okresní soutěže. Když ale odjel zkušený Barták na dovolenou do Francie, šlo to s mužstvem postupně z kopce. Jen těžko se dávala dohromady jedenáctka. Po návratu z Francie se sám Barták jednou dokonce musel vydat shánět jedenáctku, která by odehrála duel s Novou Vsí. Leč nepovedlo se, a SKP

Podzimní utkání z roku 1994 SKP Mladá Boleslav – Dlouhá Lhota (1:2) a jeho dramatický závěr. SKP se snažil za každou cenu vyrovnat. Před brankou hostujícího Pavla Vinše jsou v dresech SKP (se šerpou pozn.) Barták (uprostřed), dobíhá stoper Stejskal, za ním číhá na příležitost Řípa a zcela vlevo vše sleduje Baborák.

tak prohrál kontumačně. I přes tyto problémy dokázali Barták a spol. z podzimu vybojovat maximum a skončit desátí. V poháru MFS se vypadlo ve druhém kole.

Dorostu se v I. A třídě nedařilo. Předposlední podzimní místo se čtyřmi body bylo jen slabým odvarem toho, co si mužstvo přálo na začátku sezóny. Žákům se oproti tomu dařilo. Starší žáci skončili po podzimu coby nováčci na pěkném pátém místě. Ještě lépe si pak vedli mladší žáci, kteří zakončili krajský podzim na vynikajícím druhém místě!

V zimní přestávce policisty opět opustil Barták (kam jinam než do Ledců), aby se ještě v zimní přestávce mohl vrátit k policistům na hostování. I když výkony na jaře nebyly o mnoho lepší než na podzim, postoupilo mužstvo z desátého na deváté místo, přičemž získalo 30 bodů.

Dorostenci podzim nenapravili a skončili předposlední se 12 body. Starší žáci skončili osmí, mladší pak třetí. Žáci navíc ovládli žákovský turnaj v Čejeticích, kde byl nejlepším brankářem vyhlášen Janoušek.

1995-1996 CHMURNÁ BUDOUCNOST DOSPĚLÝCH?

Do nové sezóny vstoupili muži opět s novým hrajícím trenérem Zdeňkem Trnkou. Mužstvo znovu opustil Barták, který zamířil do Ledců. Z Bakova naopak přišel na hostování Huňka. Nejvýraznější změnou bylo, že se rozhodlo o novém bodovém hodnocení. Za vítězství v zápase byly totiž vítěznému oddílu připisovány do tabulky místo dosavadních dvou bodů body tři. Do soutěže vstoupili muži remízou 0:0 s rezervou Kropáčovy Vrutice. Ve druhém kole, i když SKP působil fotbalovějším dojmem, padl 2:1 na hřišti Bezna. Ani v dalších zápasech to nebyla po výsledkové stránce žádná sláva. Muži naplno bodovali až v pátém kole za těsné vítězství 0:1 v Kněžmostě, kde se trefil Huňka. Trenér Trnka měl k dispozici poměrně úzký kádr, a tak v průběhu podzimu dostalo šanci i několik mladých a nadějných tváří. Mužstvo se ale dosti trápilo

v koncove, a tak nebylo schopno uhrát velký bodový zisk. V duelu s Čejeticemi například poté, co rozhodčí Janiček vyloučil již v desáté minutě dva čejtické a jednoho hráče policistů, nebyl SKP schopen i přes početní výhodu vstřelit gól a prohrálo vysoko 3:0. Celkově na podzim policisté uhráli třináct bodů za tři vítězství, čtyři remízy a šest porážek. I skóre mělo mužstvo nepříznivé – 16:24.

Zrovna dvakrát dobře se nevedlo ani dorostu pod vedením nových trenérů Tejchmana, Řípy a Foučka, který ale brzy u družstva skončil a věnoval se povinnostem rozhodčího. Družstvo, které se loni udrželo v kraji jen díky nezájmu jiných oddílů, sice vyhrálo první dva duely v Čelákovících 2:0, respektive doma s Bělou 1:0 a poprvé prohrálo až v pátém kole 3:0 s Nymburkem, ale pak se dorostencům přestalo dařit. Tým totiž začal sbírat body více méně jen za remízy a postupně se propadl až na desáté místo. Velkou oporou týmu, a také obrovskou nadějí pro policejní klub, byl brankář Janeček.

Dařilo se ale mladším žákům. Ti zakončili podzim v kraji na velmi dobrém čtvrtém místě se ziskem dvaadvaceti bodů. Starším žáci měli bohužel trochu pomalejší rozjezd, ale díky dobrému závěru podzimu se dostali až na deváté místo za devět uhraných bodů.

V zimní přestávce opustil oddíl Picek, který se vrátil do Kosmonos. Do mužstva Zdeňka Trnky naopak zavítali na hostování Maňas a Němec z Dobrovice. Oddíl uspořádal kvalitní halový turnaj, na němž SKP skončil ve veliké konkurenci na čtvrtém místě. V dobré formě se ukázal mladý útočník Milan Řípa, který spolu s kanonýrem Bakova Janem Reslem vyhrál cenu pro nejlepšího střelce turnaje. Na jaře se ale tým opět trápil. I když se opět střelecky několikrát prosadil Řípa, stačily jeho branky v úvodních čtyřech jarních utkáních jen na remízy. Naplno mužstvo bodovalo až za utrápené vítězství 2:0 v Jabkenicích. I v dalších jarních kláních se Trnkovi a spol. nevedlo zrovna dvakrát dobře

a prezident oddílu Karel Cihlár po strašidelném domácím výkonu proti Skalsku (SKP prohrál 0:4) řekl Boleslavskému deníku: „Jsem znechucen přístupem některých hráčů k zápasu i přípravě. Je jim jedno, jaká bude budoucnost klubu. O záchranu se takto hrát nedá, zvláště při našem těžkém losu.“ Buď jak buď, SKP se nakonec ve III. třídě udržel, ale bylo to takřkajíc „o chlup“.

Zachránit soutěž se nicméně nepovedlo dorostu. V zimní pauze se z I. A třídy odhlásila družstva Čelákovice a Kostomlat a SKP tak ztratil za utkání s nimi rovných šest bodů. Do Čejetic v zimě odešel kouč Tejchman, a tak družstvo vedl jen Martin Řípa. Tomu se postupně zúžil i tříadvacetičlenný kádr. Hráči mu nechodili na tréninky a mnohdy ani na zápasy. Světlou výjimkou byli Janeček, Suchánek, Bednařík a Čáp. Hráči jako Pažout, Netušil, Jiskra či Král (nejlepší střelec družstva) trenéra Řípu dle jeho slov přistupem v sezóně zklamali.

Starší žáci neoslbnili, ale kraj na devátém místě za 19 bodů bezpečně udrželi. Mladší žáci pak v I. A třídě skončili přesně v polovině soutěže (šesti) se 34 body. Na jaře žáci vyhráli 23. ročník turnaje „Memoriálu Václava Oplta“, kde neztratili ani bod. Na žakovském turnaji v Čejeticích skončil SKP druhý za Akumou a navíc byl vyhlášen nejlepším brankářem Honza Pošmourný.

1996-1997

DOBRÁ PRÁCE S MLÁDEŽÍ

Mužům se podzimní fotbalová část celkem povedla. Hned v úvodním utkání sice přišla vysoká domácí porážka 0:3 s Předměřicemi, ale poté se mužstvo výkonnostně i herně zvedlo, a trenér Trnka mohl být spokojený. Věkově vyvážený kádr stoupal tabulkou vzhůru, a i když v závěru podzimu měl SKP těžký los dokázal se za jednadvacet uhraných

Snímek fotografky Boleslavského deníku Zuzany Páchové z domácího utkání s Beznem (1:2) z jara 1997. SKP prohrou definitivně ztratil kontakt s čelem tabulky.

bodů (6 výher, 3 remízy a 4 prohry) probouvat až na páté místo. Jaro tak mělo pro policisty znamenat boj o návrat do okresního přeboru.

Velmi dobré výsledky taktéž přicházely z práce s mládeží. Prezident oddílu Karel Cihlář oslovil Michala Tejchmana, aby se v novém mládežnickém projektu SKP, který chtěl vychovat hráče pro dospělé, stal mládežnickým šéftrenérem. Tejchman se s prezidentem dohodl a stal se opět trenérem dorostu. Jeho asistenty se pak stali Plavnický s Mrázkem. Tejchmanovým hlavním přáním bylo vrátit dorost zpět do I. A třídy. Dorostu se podzim vydařil. Družstvo skončilo druhé s 25 body a jen tři body ztrácelo na vedoucí Dobrovici, kterou také SKP jako jediný dokázal na podzim porazit (3:1). Navíc se dorostenci policistů mohli pyšnit nejlepší obranou fázi, vždyť inkasovali jen 11 branek!

Také u žáků došlo na změny v trenérských postech. K minižákům přivedl Tejchman trenéra Nováka. Lodivodem mladších žáků se stal Berný, který mohl počítat s asistenty Lhotákem a Pažoutem mladším. Do

družstva starších žáků zamířil po nevydařené sezóně u dorostu Martin Řípa. Všechna žákovská družstva se brázdila v okrese v předních vodách svých soutěží a na jaře měla bojovat o tituly.

Do hlavního mužstva se v zimě vrátil z hostování v Březně Háblt. Nastoupil prodloužil své hostování. Dále se prezidentu Cihlářovi povedlo přivést M. Krále a Grofa ze Židněvse. Trénovat se začalo 10. ledna v tělocvičně a po oblíbeném halovém turnaji pořádaném tradičně oddílem SKP (5. místo) se Trnkův kádr přesunul ven a tradičně se využilo i lesoparku Štěpánka. Prezident oddílu Karel Cihlář před začátkem jara vyhlásil oficiálně boj o postup. Skutečnost byla ale úplně jiná. Družstvo dokázalo prvně na jaře zvítězit až v dohrávce druhého jarního kola s Kochánkami (2:0), které se ale hrálo až po šestém jarním kole. Celkově uhráli policisté na jaře po mizerných výkonech jen sedm (!) bodů a po zpackaném jaru zaslouženě klesli na dvanácté místo. To bylo pro celý oddíl velkým zklamáním. Jen pro zajímavost – od záchrany SKP najednou dělilo jen osm bodů...

Družstvo dorostu SKP z podzimu 1996.

Dorost v zimě odehrál dva halové turnaje pořádané SKP a oba vyhrál. V tom prvním se navíc stal králem střelců Josef Kunst s jedenácti brankami. V tom druhém pak obdržel individuální trofej pro nejlepšího hráče Roman Bednarčík. V rámci zimní přípravy také dorostenci odehráli kvalitně obsazenou Zimní dorosteneckou ligu v Benátkách nad Jizerou. Taktéž se dorostenci zúčastnili společně s žáky soustředění v Nebákově, kde se zaměřili především na rychlost a vytrvalostní běh. I když byly výsledky dorostenců na jaře stále dobré, na návrat do kraje ale nestačily. V poháru MFS družstvo vypadlo se Zdětinem po porážce 1:4.

Žáci měli jaro perfektní. V zimní přípravě taktéž absolvovali halové turnaje. Mladší žáci se umístili v prvním v turnaji s „áčkem“ na čtvrtém a s „běčkem“ na šestém místě, což bylo trochu zklamáním. Starší žáci pak obsadili ve dvou turnajích dvakrát třetí místo, přičemž v prvním turnaji se Martin Šuškal stal s osmi brankami druhým nejlepším střelcem a ve druhém turnaji byl pak Martin Bouček vyhlášen nejlepším hráčem. Minižáci skončili na svém turnaji šestí. Co se týče soutěží, tak se mladší žáci stali přeborníky okresu a útočník Kühn se navíc

stal se třinácti brankami nejlepším střelcem soutěže. Starší žáci skončili v okresním přeboru druží, když ve finále podlehli Beznu. Díky nezájmu bezenských šel do kraje SKP. V závěrečném turnaji vítězů okresů a dvou účastníků I. A třídy pak vyhráli žáci SKP i turnaj v Křinci. Zde byl nejlepším gólmánem vyhlášen Honza Pošmourný.

1997-1998

ČÁSTEČNÁ KRIZE TRVÁ, ALE JDEME DÁL

V podzimní části sezóny tohoto ročníku se mužstvo dospělých drželo ve středu tabulky. Fotbal, který policisté předváděli, nebyl nikterak pohledný a podle toho se také dosti odrážely nízké návštěvy na hřišti „U koupaliště“. Nicméně mužstvo bylo stabilizované a hrálo klidný střed soutěže. SKP se stal na podzim remízovým králem soutěže, protože měl ze třinácti odehraných podzimních kol na kontě šest nerozhodných zápasů. Jen třikrát si policisté připsali tři body za vítězství, navíc s Kostelním Hlavnem to bylo díky

kontumaci, a čtyřikrát prohráli.

Jak si vedl dorost v okresním přeboru, není známo, nicméně v poháru MFS hráným pod názvem Lauryn cup vypadl ve druhém kole s Kosoričemi (3:0), poté co prošel v prvním kole přes Řepov (3:1).

Žáci byli přihlášení v krajské soutěži a pro velký dostatek členů utvořili i „běčko“, které hrálo v okresním přeboru. Jak si „běčko“ vedlo, není bohužel známo. Starší žáci v I. A třídě hráli o záchranu a po podzimu se krčili na desátém místě s osmi body. Mladší žáci si vedli podstatně lépe a byli přesně v polovině šestí se ziskem dvanácti bodů. Minižáci ve druhém ročníku „Memoriálu Luboše Presla“, v Dobrovicích skončili na předposledním sedmém místě za vítězství 2:0 nad „běžkem“ Dobrovice.

V zimní přípravě sehráli muži dva halové turnaje. Na domácím se umístili na předposledním pátém místě (vyhrál Výběr Škody). V halovém turnaji, který pořádaly Horky pak SKP skončil poslední. Ani jaro nebylo ze strany policistů o mnoho lepší. SKP hrál průměrně a pohyboval se spíše ve druhé polovině tabulky. Celkově skončil na jedenáctém místě s třiceti body.

O dorostu (a rovněž „běčka“ starších žáků) v okrese není mnoho známo. V krajské soutěži se nicméně starší žáci umístili s jednadvaceti body na osmém místě a mladší žáci skončili za pětadvacet bodů pátí. V posezónním turnaji „O pohár Čejetice“ skončili žáci policistů na předposledním místě.

1998-1999

PÁD NA DNO

V novém ročníku III. třídy okresní soutěže si SKP zpočátku nevedl vůbec špatně. Mužstvo se drželo v předních patrech tabulky a bylo příjemným překvapením soutěže. V šestém kole se SKP dokonce, byť jen

na jeden den, dostal do čela tabulky. Nakonec policisté zakončili podzim na šestém místě s pěkným ziskem dvaadvaceti bodů. Dobře si SKP vedl především na hřištích soupeřů, kde uhrál deset bodů, což bylo za vedoucím Kostelním Hlavnem nejvíce. V útočné fázi se tým nejvíce spoléhal na „zabíjaka“ Řípu, který se z celkových sedmnácti branek trefil osmkrát. V TTD cupu (pohár MFS) SKP vypadl hned v prvním kole s Řepovem.

O výkonech dorostu a „běčka“ žáků v okrese nejsou opět bohužel žádné bližší informace. V poháru MFS nicméně dorostenci vypadli, stejně jako muži, hned v prvním kole s Kosmonosy. V kraji skončili jak mladší, tak i starší žáci shodně na osmých místech se ziskem pěti, respektive šesti bodů.

V zimě vycitili v oddílu šanci na lepší zítřky, a tak se uspořádal kromě tradičního halového turnaje (SKP skončil pátý) i venkovní turnaj Transcentrum cup, hraný na boleslavské škváře. V něm sice policisté nedopadli nejlépe, ale mnohokrát dokázali potrápít mnohem silnější soupeře.

Na jaře, jakoby se vytratila dobrá podzimní forma a optimismus byl rázem fuč. Policistů se nedařilo a klesali tabulkou s každým odehraným zápasem níž a níž. SKP dával jen těžko dohromady svou jedenáctku a v některých utkáních nastupoval i s méně hráči na soupisce. Není proto divu, že uhrál na jaře pouhých pět (!) bodů a skončil předposlední. To znamenalo, že policisté doprovodili už nějakou dobu „odepsané“ Domousnice do IV. třídy okresu. Policejnímu klubu se nedařilo především doma, kde nasbíral jen deset bodů. Od toho se také odvíjela velmi nízká návštěvnost na hřišti „U koupaliště“, vždyť za celou sezónu vidělo domácí zápasy jen 460 diváků! V průběhu jara navíc vyplynul na povrch pokus o úplatek rozhodčího Bukovičky, jemuž bylo v zápase s Kostelním Hlavnem, do něhož SKP nastoupil jen se sedmi hráči, a který nakonec skončil kontumační výhrou 3:0 Hlavna, nabízeno pětset korun, údajně proto, „aby měl na nové kopačky“. Klub SKP

Mladá Boleslav – oddíl kopané se nicméně od této zahanbuující a očernující historie distancuje.

Starší a mladší žáci obsadili ve skupině B I. A třídy páté a osmé místo s dvaadvaceti, respektive s třinácti body. Největší úspěch pro oddíl ale uhráli minižáci. Ti napravili neúspěch dospělých a vyhráli okresní soutěž. „Úspěch je výsledkem dobré práce trenérů a celého kolektivu, který spolu hraje dva roky,“ neskrýval radost z prvenství prezident oddílu Karel Cihlář, který zároveň dodal: „V době, kdy muži dělají ve III. třídě oddílu jen ostudu, je úspěch minižáků balzámem pro všechny příznivce. Věříme, že i na nejhorsším hřišti v okrese vyrostou dobří hráči a že se v budoucích letech zúročí dobrá práce s mládeží. Vedení oddílu kopané by chtělo poděkovat trenérům, hráčům i jejich rodičům za dobrou propagaci oddílu SKP.“

Pohled z ptačí perspektivy na mladoboleslavské

koupaliště. V pravém horním rohu snímku můžeme vidět nevábně vypadající hřiště SKP.

1999-2000

MLÁDEŽNICKÉ ÚSPĚCHY

Po uplynulé a nevydařené sezóně začal SKP nový soutěžní ročník v nejnižší okresní soutěži, tedy ve IV. třídě. Odhodlání a motivace byla v oddílu velká, jasným úkolem bylo

co nejdříve postoupit zpět do vyšší soutěže. Prezident SKP Karel Cihlář byl před sezónou ze sestupu velmi rozčilen a novinářům řekl: „*Muži sestoupili ze III. třídy po zázračném rozhodnutí MFS použitím několik let starého a zatím nepoužitého rozhodnutí nejvyššího orgánu do IV. třídy. Úroveň této soutěže je často kritizována pro malý počet mužstev, při lichém počtu jsou navíc ještě přestávky. Stačí jednou prohrát a remízovat a je v podstatě po soutěži.*“ A měl pravdu. SKP se sice držel spíše v horní polovině tabulky, ale na okamžitý návrat do III. třídy to nevypadalo. Tři zápasy se totiž nevyvedly policistům podle jejich představ, a podzim tak zakončili na čtvrtém místě se šestnácti body (pět výher, jedna remíza a dvě porážky. Skóre měl SKP přitom pasivní 12:14.

Dorostenci se v okresním přeboru pohybovali mezi středem a horní polovinou soutěže. Kouče Jana Pažouta mladšího přitom mile překvapila docházka, díky níž měl v dobré partě, která se vytvořila, příjemné problémy s výběrem hráčů pro zápasy. Starším žákům se moc dobře nevedlo, a tak zakončili podzim na předposledním místě, jen s deseti body a do jara šli s jediným úkolem – zachránit kraj. Zato mladší žáci „váleli“. Družstvo pod vedením kouče Nováka dlouhou dobu družstvo „okupovalo“ první příčku I. A třídy, skupiny B, ale pak ji uvolnilo Hostivícím. I přezimování na druhé příčce v krajské soutěži se ztrátou pouhých dvou bodů byl ale pro celý policejní klub obrovský úspěch. „Béčko“ žáků pod vedením trenérů Zajíčka a Mužíka se pohybovalo v polovině tabulky. Výtečně si vedli i minižáci, kteří vedli svou divizní soutěž.

Příprava na jarní část byla kvalitní. Oddíl pro hlavní mužstvo uspořádal druhý ročník turnaje „O pohár Transcentrum“, ale v něm si SKP nevedl úplně nejlépe. V halovém turnaji, taktéž pořádaný policejním oddílem, SKP obsadil pěkně třetí místo. Mužstvu se dařilo i v jarní části sezóny. SKP byl na jaře dokonce nejlepším celkem své soutěže.

V osmi utkáních nasbíral dvaadvacet bodů, když ztratil body jen v jediném utkání za bezbrankovou „plichtu“ s Dolním Bousovem. Bohužel, tento zápas i rozhodl o nepostoupení SKP zpět do III. třídy.

Dorost policistů na jaře navázal na slušný podzim a skončil v okresu na pátém místě. Starším žákům pomohl návrat trenéra Martina Řípy, kterému příliš nevyšla „štace“ v FK Mladá Boleslav. Díky lepšímu přístupu a vhodnému doplnění kádru poskočili starší žáci až na šestou příčku, přičemž byli na jaře třetím nejlepším mužstvem. Mladší žáci dosáhli na historicky nejlepší umístění všech mužstev SKP. V I. A třídě totiž skončili na vynikajícím druhém místě! Žáci „B“ skončili v polovině tabulky, ale mnozí z nich hráli již za mladší žáky v kraji. Družstvo minizáků zopakovalo úspěch z loňské sezóny a opět vyhrálo svou okresní soutěž. Tři hráči se navíc dostali do výběru reprezentace MFS. V konečném součtu byl navíc oddíl SKP po FK MB druhý na okrese v počtu mužstev v soutěžích.

Útočník Milan Řípa v souboji s Kalvodou z DBSK. V úvodním zápase sezóny 2000/2001 remizovali policisté s Dolním Bousovem 1:1.

Foto MB: M. Mikšík

2000-2001

STĚHOVÁNÍ KLUBU A ÚSPĚŠNÝ DOROST

Před sezónou dostal předseda oddílu kopané Karel Cihlár zprávu o tom, že se SKP bude muset v polovině sezóny stěhovat, kvůli výstavbě benzínové pumpy OMW. Podzim tak sice SKP odehrál ještě na svém původním hřišti, ale předseda Cihlár musel všude možné hledat, kdy že by mohl SKP odehrát zbytek sezóny. Nakonec se mu povedlo dojednat azyl na hřišti 8. Základní školy. Zároveň dostal příslib, že hřiště bude nově zrekonstruováno a uvolněno do 30. dubna 2001.

Hlavní mužstvo SKP, kterému v uplynulé sezóně utekl jen o fous postup do vyšší třídy, vstoupilo do nové sezóny opět s těmi nejvyššími ambicemi. Změna přišla na postu trenéra. Zdeňka Trnku vystřídal Mirek Maňas, jenž stejně jako před ním Trnka, sázel na góly útočníka Řípy, který policejní oddíl střelecky táhl už v uplynulých sezónách. Policistům se celkem dařilo a od samého začátku se pohybovali v předních patrech své soutěže. Na domácím hřišti se sice SKP příliš nedařilo, ale na venkovních hřištích byli hráči policejního klubu nejlepší. Celkově skončil SKP na podzim třetí se sedmnácti body. Na vedoucí rezervní tým Dolního Bousova ale ztrácelo mužstvo šest bodů, takže to na návrat do III. třídy opět moc nevypadalo.

Velkou radost ale dělal funkcionářům dorost. Hráčů v této kategorii byl opravdu dostatek, a tak si SKP mohl dovolit přihlásit do soutěží dvě mužstva. „Béčko“ dorostu se sice pohybovalo v okresní soutěži ve druhé polovině tabulky, ale to vůbec nevádí, protože za něj hráli mladší ročníky. Starší dorostenci dělali oddíl v okrese ale čest. Střelecky družstvo táhli Černý se Žahourkem, kteří na podzim nastříleli 17, respektive 15 branek. Dorostenci vyhráli podzimní část okresního

přeboru a před druhou Dobrovicí měli náskok dvou bodů. Do jarních odvet se tedy mohli těšit na boje o postup do kraje.

Taktéž žáci dělali v kraji SKP dobré jméno. Starší žáci dlouhou dobu vedli svou soutěž, ale v posledním podzimním kole zakolísali s Kaučukem Kralupy a nakonec přezimovali „až“ na druhém místě. Mladší žáci se také pohybovali v horních patrech soutěže a skončili čtvrtí.

V zimní pauze projevil o útočníka Řípu zájem Řepov. Útočník policejního oddílu ale vábení klubu hrajícího okresní přebor odolal a zůstal „U koupaliště“. Na jaře se střelecky kromě Řípy začal prosazovat i další útočník Marek, který dokonce Řípu střelecky předčil a s jedenácti góly se stal druhým nejlepším střelcem soutěže. Řípa skončil s osmi zásahy na čtvrtém místě. Nic naplat, ale ani góly těchto dvou hráčů SKP ztracenou hrdost nevrátily a policisté skončili pátí bez možnosti postupu.

Dorostenci bojovali až do posledního kola o postup do kraje. Celkem uhráli třiapadesát bodů, které ale na postup nestačily. I přes nejlepší skóre nakonec do krajské soutěže postoupila Dobrovice, díky lepším vzájemným zápasům právě s SKP. I tak to byla od družstva dorostu ale povedená sezóna. Jen slabou útěchou bylo první a druhé místo střelců Žahourka a Černého za 26 a 24 gólů. Rezervní tým dorostu skončil v okresní soutěži osmý s třiadvaceti body.

Ani žákům nebyl postup do krajského přeboru přán. Na jaře přišly nějaké ztráty a z druhého podzimního místa klesli starší žáci na páté místo. Mladší žáci zůstali na svém a skončili čtvrtí. Na konci zimní přípravy, ještě před jarem si ale žáci vychutnali prvenství v halovém turnaji Generali pořádaném SKP.

2001-2002

PROBLÉMY SE HŘIŠTĚM POKRAČUJÍ

Před začátkem sezóny byl velmi rozčilený předseda Karel Cihlář. A měl k tomu logický důvod. I přestože se totiž snažil vrátit co nejrychleji zpět na domácí hřiště, nebylo to oddílu umožněno, protože hřiště bylo v katastrofálním stavu a stavba benzinové pumpy dále pokračovala. Mezitím bylo celému fotbalovému oddílu SKP na 8. ZŠ vyčítáno, že hřiště ničí.

Další nemilou zprávou pro celý oddíl bylo ohlášení konce aktivní kariéry bývalého hrajícího trenéra Zdeňka Trnky, který se rozhodl uspořádat rozlučkový benefiční zápas, ve kterém se střetl výběr Zdeňka Trnky s bývalými hráči SKP.

SKP začal sezónu remízou 2:2 s Pěčicemi, které se stejně jako policejní klub netajily ambicemi na postup do vyšší soutěže. Ve druhém zápase přišlo vítězství 3:1 na hřišti Krnska a poté 5:2 nad Nemyslovicemi. Poté ale hráči SKP podali odstrašující výkon v bitvě s Jabkenicemi, kde prohráli 4:0 a hodně nazlobený předseda Cihlář Boleslavskému deníku řekl: „*Inkasovali jsme první dva góly po hrubých chybách brankáře. Zklamali hlavně mladí hráči, kteří vyšli z úspěšného dorostu a o výsledek se vůbec nepoprali. S takovým výkonem a přístupem nemůže mužstvo hrát o postup.*“ Bud' jak bud', ani v dalších zápasech SKP nepodával tak suverénní výkony, jak si v oddíle představovali, a výsledkem tak bylo až čtvrté místo.

Dařilo se opět mládeži. Dorostenci v okresním přeboru sváděli boj o přední příčky v okresním přeboru. Nakonec z toho bylo 3. místo s 22 body. Starší žáci skončili v I. A třídě na pátém, a mladší žáci dokonce na čtvrtém místě. Minižáci v I. Divizi B skončili třetí.

Zimní přípravu mělo Maňasovo mužstvo pestré. Absolvovalo v ní domácí halový turnaj Svijany Cup, ve kterém ale neuhrálo ani bod a se skóre 5:30 skončilo poslední. Dále si muži zahráli i na kvalitně obsazeném turnaji v Luštěnicích. Ani v něm sice SKP nebodoval tak, jak si představoval, ale i tak poslal po jeho skončení předseda Cihlář za celý fotbalový oddíl pochvalný dopis do Luštěnic za perfektní organizaci. Bohužel, pestrá příprava v jarních bojích moc nepomohla. SKP se sice stále držel nahoře, ale na postup to znovu nebylo. Policisté totiž na jaře, které odehráli opět v azylu na 8. ZŠ, poměrně dost ztratili důležité body. Zůstali tak na svém a s 32 body zakončili tento soutěžní ročník.

Taktéž dorostu nebylo přáno jít o soutěž výš. Družstvo pod vedením Jana Pažouta skončilo na čtvrté se 43 body. Starší (i mladší) žáci měli povedené jaro. Oba týmy stoupali vzhůru a starším žákům se dokonce povedlo dostat do čela soutěže. Dlouhou dobu to tedy vypadalo na postup do krajského přeboru, který ale nepřišel. V posledních dvou zápasech totiž SKP prohrál a skončil tak na druhém (a třetím) místě. Velká škoda.

2002-2003

NÁVRAT DOMŮ

V letní byl předseda oddílu Karel Cihlář velmi rozhořčen. SKP totiž stále nemohl domů a místo, aby hřiště prošlo slibovanou rekonstrukcí, bylo na tom ještě hůř než kdy dřív. Zástupci firmy KPM Hradec Králové totiž i přes slibované uhrabání povrchu hřiště zvalcovali a oseli, teda přesně tak, jak se to nemá dělat. Výsledkem je to, že na našem hřišti roste všechno možné, jen ne tráva! Navíc nám končí smlouva na 8. ZŠ a my si tak musíme hledat nový podnájem“ zlobil se Cihlář. Další azyl našel SKP tentokrát na hři-

šti Nepřevázky.

V létě převzal mužstvo dospělých Jan Pažout, který tak opustil dorost. Pažoutovi se povedlo zlákat zpět do mužstva alespoň na sezónu Zděňka Trnku. Ale i přes tuto silnou posilu se mužstvu pod vedením Pažouta nedařilo. Mužstvo hrálo špatně a krčilo se až na sedmém místě tabulky s jedenácti body a s nepříznivým skóre 16:21.

Dařilo se oproti tomu dorostu. Ten byl v okresním přeboru na druhém místě za DBSK. Družstvu se navíc dařilo i v okresním poháru, hraném tentokrát pod názvem Saller Cup. V něm postoupil dorost SKP do jarní fáze. Starší žáci byli v I. A třídě po podzimu čtvrtí a mladší devátí. Družstvo minižáků bylo bohužel zrušeno, neboť nemělo kde hrát.

Na jaře se SKP po dlouhé době vrátil na své hřiště „U koupaliště“. V celém oddílu doufali, že se po úpravách ve středovém území přeci jen zbaví přízviska klubu s nejhorsším hřištěm na okresu. Opak byl ale pravdou. Kromě toho na SKP doufali, že opět přilákají na fotbal své příznivce, kterým se vyšlo vstříc a SKP tak hrál svá domácí utkání v neděli dopoledne od 10:15. Kromě toho Jana Pažouta vystřídal na trenérské pozici dočasně navrátilivší Stanislav Kindl, který se uvolil policisty vést po celé jaro. Ten měl velmi těžkou pozici.

Družstvo totiž opustili Horňáček a Varholák, kteří se vrátili zpět na Slovensko. Dále odešli Marek s Kočárkem (Kosmonosy), Holický (Čistá) a na hostování Ďurač (Horky) se Šukalem (Benátky). Ke koupališti naopak zavítali Petr Bako, Forchtner a Pohl z Kosmonos, Pelda z FKMB, Rozkovec z Lípy, Scheufler z Mikulášovic, Znamenáček z Úpice a Flodрман z Jabkenic. I když to po nevydařeném podzimu nebylo stále ono, povedlo se Kindlovi mužstvo vytáhnout alespoň na šesté místo, což i tak bylo nejhorší umístění v celé historii. I přesto si ale útočník Milan Řípa dokázal vystřílet za čtrnáct branek korunu pro krále střelců IV. třídy skupiny A. Dorost svými výkony navázal na povedený

podzim, a i když nakonec skončil třetí, nezklamal. Starší žáci patřili v I. A třídě mezi špičku a nakonec skončili pátí. Mladší žáci byli jen o chlup horší a zakončili sezónu na pěkném šestém místě.

2003-2004

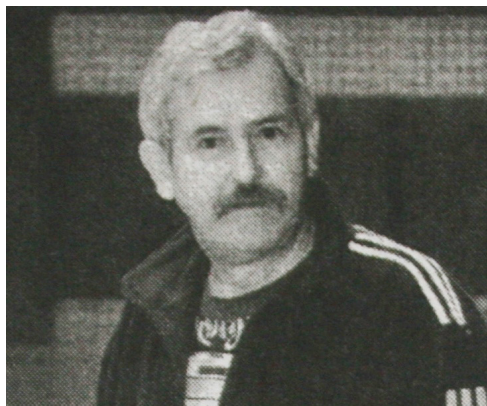
NOVÁ ETAPA

V létě převzal hlavní mužstvo Jan Kominík, který se tak po letech vrátil do klubu, ze kterého se vydal do „velkého“ světa. Mezitím totiž okusil štace v Horkách, Krnsku či Akumě. Vrátit policejnímu klubu lesk a posunout ho tam, kam patří, mu měl pomoci asistent Hajný. Jejich cíl byl jasný, pokusit se o postup do III. třídy. Proto na SKP stabilizovali kádr a především ho rozšířili o úspěšné dorostence. A podzim se navrátilci Kominíkovi vcelku vydařil. Mužstvo táhlo společně „za jeden provaz“, patřilo k nejlepším a zakončilo podzim na třetím místě s pouhou jednobodovou ztrátou na první Obruby, respektive druhé Žerčice.

Dařilo se opět v práci s mládeží. I zde se ale udály nějaké změny. Mladší žáky nově vedl Martin Řípa, který úzce spolupracoval s Pavlem Scheuflerem, trenérem starších žáků. Jejich výsledky byly velmi dobré. Řípa dovedl své svěřence na třetí místo a Scheufler svůj mančaft na páté. Dorost pak vedl Ladislav Novák. Pod ním se dorostenčům na podzim dařilo. Zakončili ho na druhém místě se dvaceti body. Na první Krnsko nicméně ztraceli sedm bodů, takže boj o postup neměli úplně ve svých rukách.

Prakticky celé jaro se rozhodoval dlouholetý předseda Karel Cihlář, zda pokračovat, či ne. A nakonec se rozhodl jít do fotbalového důchodu. „S fotbalem jsem začínal v osmi letech v Bakově, pak jsem hrával v Kosmonosích, abych nakonec skončil na SKP. Zde jsem vydržel nejdéle. Po skončení

aktivní hráčské kariéry jsem se fotbalu věnoval i nadále jako funkcionář. To je dohromady přes padesát let, kdy jsem se věnoval jen kopané a nyní jsem usoudil, že by to měl vzít někdo mladší a perspektivnější,“ komentoval Cihlář své rozhodnutí. Valná hromada klubu pak ve funkci potvrdila jako jeho nástupce pana Jana Pažouta, který v klubu působil již delší čas v mnoha funkcích. Pro sportovní veřejnost byl krom toho znám i jako předseda Fan klubů boleslavských hokejistů a fotbalistů. „*Chtěl bych navázat na dobře odvedenou práci pana Cihláře. Myslím, že máme rozhodně navíc než je IV. třída a mým jednoznačným přáním je postoupit co nejdříve do III. třídy. Zároveň bych velmi rád navázal na dobře fungující práci s mládeží. Ta je pro nás asi momentálně nejdůležitější, protože jen díky ní můžeme v klubu pomýšlet na lepší zítřky,*“ řekl nový předseda krátce po svém jmenování.

Dlouholetý předseda SKP Karel Cihlář.

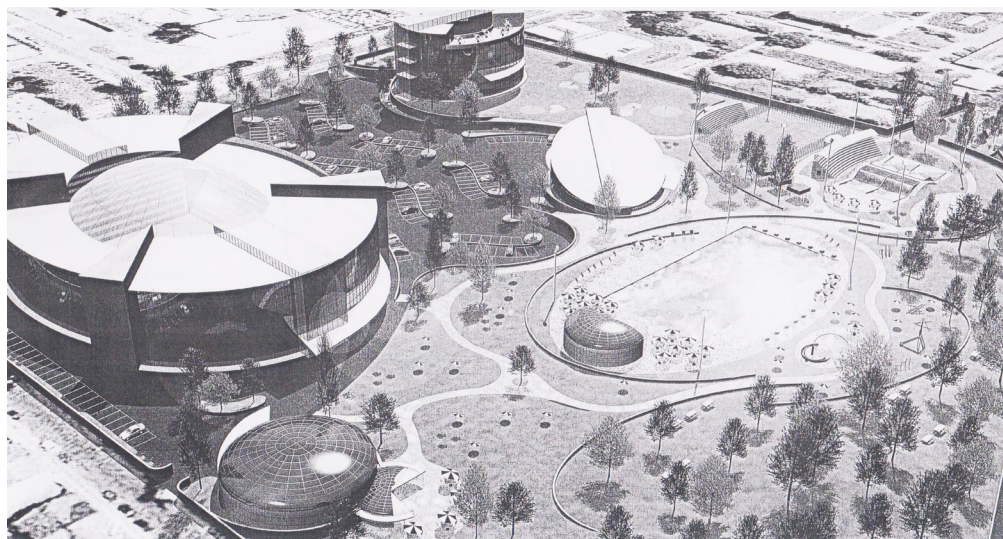
V zimní pauze kouč Kominík vše podřídil snaze za postupem. Důraz kladl především na fyzickou kondici, kterou chodil s mužstvem sbírat do nedalekého lesoparku Štěpánka. Ani náročná a velice kvalitní zimní příprava však nepomohly. Policisté sice dlouho bojovali o druhé místo, ale v posledním kole prohráli a skončili tak, stejně jako na podzim, třetí za 33 bodů. Rozlučkový dárek

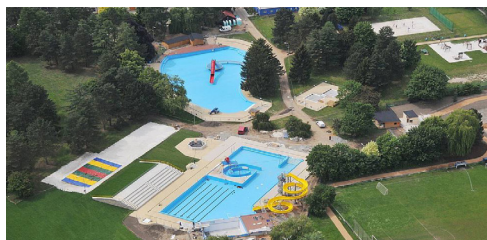
v podobě postupu do III. třídy tak Karlu Cihlářovi v SKP nedali.

Dobrou sezónu měl dorost. Ten sice nepostoupil do vytouženého kraje, ale alespoň na jaře stáhnul náskok Krnska ze sed-

mi podzimních bodů na pět a skončil druhý. Starší žáci skončili pátí a výteční mladší žáci pak druzí. Krom toho žáci na jaře reprezentovali SKP na mezinárodním turnaji v Salzburgu, kde skončili desátí.

Původní návrh na aquapark v Mladé Boleslavi od italské firmy ICARUS INTERNATIONAL s.r.l., který počítal se smazáním hřiště SKP z mapy.

Tak šel čas. Na snímku v levém horním rohu můžeme vidět fotografii, jak vypadalo koupaliště v Mladé Boleslavi v roce 1993. Další dva obrázky jsou počítačové studie, jak se mohlo koupaliště ještě změnit a poslední snímek Bohumila Rozenkranze je aktuální podoba mladoboleslavského koupaliště.

2004-2005

NEKONEČNÝ PŘÍBĚH SE JMENUJE HŘIŠTĚ SKP

Sotva se ujal Jan Pažout funkce předsedy oddílu, už musel řešit první problémy. Tím hlavním byly jistě nové záměry města Mladá Boleslav s proslulým hřištěm „U koupaliště“. Jak se totiž už dlouhou dobu proslýchalo, radnice měla záměr rozšířit mladoboleslavské, nevábně vypadající koupaliště do okolí a vybudovat na místě stávajícího hřiště aquapark, na který by mohli být občané Mladé Boleslavi hrdí. Ve „hře“ tak najednou byly tři náhradní varianty. SKP se mohl přestěhovat buď do areálu 5. ZŠ, nebo do areálu 9. ZŠ. Tou poslední variantou, ke které se nejvíc přiklánělo město a ve kterou doufal i předseda Pažout však bylo přesunout zázemí policistů do Debře, kde měl na volném prostranství vedle tamního hřbitova vzniknout sportovní areál. Jeho součástí měla být dvě hřiště, jedno travnaté a to druhé s umělým povrchem. Součástí zázemí měla být tribuna cca pro padesát diváků. Nechybělo by zde samozřejmě ani parkoviště a dětské hřiště. Celý projekt měl být finančně ohodnocen na 42 milionů korun, přičemž první část areálu za čtyři miliony korun měla být vystavěna do roku 2007.

V podzimní části nové sezóny měli muži problém s houpavými výkony. Jednou prohráli, po druhé plichtili, pak zase vyhráli. Proto, i když to Jan Kominík nerad slyšel, muži od poloviny podzimu sezónu už jen dohrávali. Na podzim nasbírali policisté čtrnáct bodů za čtyři vítězství, dvě remízy a tři porážky.

Dobrá zpráva byla u mládeže. Ne tedy z dorostu, který neměl svou sezónu, na podzim uhrál jen šest bodů a čekal ho pestrý boj o záchranu, ale hlavně z žáků. Ti stále bojovali v kraji, kde se jim dařilo hrát v polo-

vině soutěže, ale rovněž byli schopni vytvořit i „B“ mužstvo, které hrálo okresní soutěž. To skončilo na podzim třetí s osmnácti body. Velkou zásluhu na tomto žákovském úspěchu měl hlavně trenér Martin Řípa, pod kterým kluky fotbal bavil. Obnovení minižáci skončili na podzim druzí, stejně jako přípravky. Na tom měl velký podíl trenér Tomáš Pažout.

Stejný problém, který provázel muže na podzim, tu byl i na jaře. Mužstvo nebylo prostě schopno uhrát nějakou souvislou sérii vítězství. „Takto se o postup prostě nehraje. Musíme mít nějaký základ, od kterého se mužstvo nakopne a půjde dál,“ mračil se předseda oddílu Pažout, když komentoval herní projev a výkony mužstva. To nakonec skončilo čtvrté s osmadvaceti body. Nejlepším střelcem se stal Pavel Žahourek s 11 brankami. Toho následoval Zdeněk Macháček s devíti a Milan Řípa se šesti góly.

Dobrou „fazónu“ měl na jaře dorost. Ten výrazně zlepšil své výkony a postoupil až na devátou příčku. Žáci v I. A třídě pak hráli uprostřed soutěže. „B“ mužstvo skončilo na čtvrtém místě se 36 body. Přípravám se podařilo vyhrát jejich divizi a stát se tak šampionem. Za velký úspěch lze považovat i druhé místo minižáků ve čtvrté A divizi.

2005-2006

ODCHOD MARTINA ŘÍPY OD MLÁDEŽE

Herní nevyrovnanost, která provázela Kominíkovo mužstvo v loňské sezóně, v té nové odešla. Naopak, SKP měl parádní podzim. Za ten totiž ani jednou neochutnal hořkost porážky a jen jedinkrát ztratil body při remíze 1:1 se Skalskem „B“. Střelecky táhl mužstvo především Pavel Žahourek, ale mužstvo nestálo jen na něm. Dřilo se totiž opět i Řípovi a neméně důležité byly pro

muže výkony Zdeňka Macháčka, který i přes nějaké ty roky navíc stále ukazoval, že fotbal nezapomněl a během podzimu se mu povedlo vstřelit čtyři góly. Policisté skončili podzimní část na prvním místě a předseda Pažout si mohl mnout ruce a těšit se na jarní odvetu.

Hořká zpráva přišla z mládeže. Dlouholetý a úspěšný trenér Martin Řípa se rozhodl přijmout nabídku z Kosmonos a klub „od koupaliště“ tak opustil. A to se projevilo téměř okamžitě. Družstvo mladších žáků po něm převzal Pavel Flodрман, který ale nedokázal udržet mnohé hráče, kteří buď kvůli nepřítomnosti Martina Řípy odešli jinam, nebo úplně skončili s fotbalem. Výsledkem toho byl rychlý „sešup“ dolů, který nikterak netěšil „bafuňáře“ policejního oddílu. Obě žákovská družstva najednou hrála o záchranu. Nejlepší sezónu neměl opět zrovna ani dorost. Ten uhrál na podzim jen čtyři body a skončil předposlední. Špatná situace s mládeží chtěla tedy přes zimní pauzu co nejlépe vyřešit.

Bohužel, na jaře přišly nějaké ztráty a z postupových ambicí tak záhy sešlo, byl se o postup bojovalo až do poslední vteřiny. O celé sezóně rozhodl de facto poslední mistrovský zápas sezóny. SKP zavítal do Jabkenic, které odehrály jaro v perfektní formě, a utrpěl na jejich domácí půdě porážku 0:3. Jelikož na podzim policisté doma porazili Jabkenice „jen“ 2:1, museli uvolnit první příčku za vzájemná utkání právě Jabkenicím. Pozápasový pohled na tváře hráčů SKP nebyl zrovna veselý. Vždyť rozhodl poslední zápas...

Policisté tedy skončili druzí se čtyřiačtyřiceti body. Nejlepším střelcem mužstva i soutěže se stal matador Zdeněk Macháček se třinácti brankami. Trochu zklamáním pak bylo, že si na hřiště „U koupaliště“ našlo v celé sezóně cestu jen 310 diváků (stejně jako v Kochánkách). To je na klub, který bojuje o postup opravdu málo. Venku nicméně policisté lákali a stali se naopak nejnavštěvovanějšími.

Dorostenci zuby nehty ubránili okresní přebor. Skončili pod vedením Otty

Víta, který na závěr jara přišel týmu pomoci se záchranou předposlední s hubeným náskokem tří bodů na poslední Kněžmost. Okresní přebor ale zachránili, a tak lze jaro hodnotit pozitivně. Soutěž se povedlo udržet i starším, a tím pádem i mladším, žákům. Těm přišel na jaře pomoci naopak Ladislav Novák a i on byl ve své záchranářské štaci úspěšný. Mladší žáci by byli bývali z předposledního místa za tři uhrané body asi spadli, nicméně je zachránili jejich starší kolegové.

2006-2007 Z PRALESA DO LESA!

Po loňské vydařené sezóně, kdy hrál SKP velmi dlouhou dobu o postup, ale nakonec na něj zbylo „jen“ druhé místo, si předseda oddílu opět vytyčil za cíl postup do III. třídy. A zdařilo se. SKP byl od samého začátku nejlepším mužstvem. Během podzimu ani jednou neprohrál a jen čtyřikrát remizoval. Uhrál devatenáct bodů a mohl se těšit na jarní postupové odvetu. Sřealecky se dařilo Řípovi a Žahourkovi, kteří dali shodně po pěti gólech.

Dobrou sezónu měl též dorost. Ten táhli hráči, kteří už si udělali dobré jméno v okrese v nejmladších letech. Družstvo pod vedením náročného trenéra Otty Víta Svou sezónu ale neměla žákovská družstva. Silné mládežnické ročníky z let předešlých byly pryč a navíc tu byl obrovský problém, se kterým se potýkaly mnohé fotbalové kluby po celém okrese. Tím problémem byl rapidní pokles zájmu mládeže o fotbal. Starší žáci začali sezónu pod vedením trenéra Vrábela. Družstvo se ale potýkalo s nízkou účastí a v mnohých zápasech nastoupilo třeba jen se sedmi hráči. Vysoké porážky 10:0 a podobně tak nebyly žádnou výjimkou a družstvo od samého začátku „okupovalo“ poslední příčku. Po čase odešel od družstva Vrábel, který

Historicky nejhorší družstvo SKP. Starší žáci pod vedením trenéra Ladislava Nováka neuhráli v I. A třídě ani bod. Na snímku zleva nahoře Michal Ditrich, Josef Zdobinský, Pavel Šimáček, Petr Prokop, Miroslav Macháček, Martin Tobola. Sedí Pavel Čermák, Robert Horváth, Jakub Mísař a Tomáš Mrkos. Leží Jakub Hlavička.

se vrátil mezi rozhodčí, a na jeho místě ho nahradil trenér Novák. I když se celkový obraz hry částečně zlepšil, na výsledcích mužstva to nebylo bohužel znát.

Muži na jaře navázali na podzimní část a dovedli sezónu k vysněnému postupu. SKP se tak po dlouhé době neúspěšného snažení vrátil do III. třídy. Jaro ale nebylo tak dobré jako podzim a SKP se nakonec o postup velmi strachoval. I přes nějaké porážky to ale dotáhl na druhé místo. Postoupil ale jen díky lepším vzájemným zápasům s „běčkem“ Kosořic. V tabulce střelců skončili Řípa se Žahourkem na třetím a čtvrtém místě za jedenáct, respektive deset gólů. Domácí zápasy SKP vidělo celkem 365 diváků.

Dorostenci skončili v okresním přeboru na výborném druhém místě, což pro další sezónu znamenalo opět ty nejvyšší cíle. Strašidelnou sezónu ale měli starší žáci. Ti pod vedením trenéra Nováka sice měli zlepšený herní projev, ale nedokázali uhrát jediný bod a se strašidelným skóre 18:182 sestoupili do okresního přeboru. Kvůli tomuto historicky nejhoršímu mužstvu sestoupili i mladší žáci, kteří v kraji pod vedením Tomáše Pa-

žouta uhráli desáté místo. V přípravkách čtvrté divize A skončil SKP ve středu tabulky na třetím místě. Úspěch slavili nejmenší fotbalisté, kteří vyhráli svou divizi a postoupili do vyšší.

2007-2008 OPĚT BOJ O POSTUP

Policejnímu klubu se na začátku sezóny příliš nevěřilo, ale ten, kdo neztrácel naději, byl předseda oddílu Jan Pažout. SKP tak po postupu do III. třídy začal posilovat na všech frontách. Do klubu přišel pan Josef Bartoš, boleslavská fotbalová legenda, který začal vehementně pracovat s mládeží. „A“ mužstvo na trenérské lavici vedl Suchánek se svými asistenty Šrámem a Zděnkem Macháčkem. A podzim se mužům povedl náramně. Mužstvo táhli především Milan Řípa, Jarda Pohl, Pavel Suchý a Martin Adámek, kteří šli svým přístupem všem hráčům příkladem. Vyklubalo se z toho konečně třetí podzimní místo s pouhou jednobodovou ztrá-

tou na rezervu Dobrovice, která držela druhé postupové místo.

Dorost se po předešlé úspěšné sezóně tentokrát nepohyboval úplně nahoře. Družstvo trápily nevyrovnané výkony, a tak bylo sedmé podzimní místo plně odpovídající. Družstvo žáků, které spadlo do okresního přeboru, převzal Tomáš Pažout. Pod novým trenérem se zlepšil herní projev mužstva, střed, bylo stejně jako u dorostu naprosto spravedlivé. Mladší žáci v soutěži 7+1 měli výtečný podzim. Ten totiž vyhráli. Ve třetí divizi B přípravek si SKP počínal také vcelku dobře, nasbíral 12 bodů a skončil druhý. Úplně nejméně se vedlo nejmenším fotbalistům oddílu. Ti ve své soutěži neuhráli na podzim ani bod a skončili poslední.

V zimní pauze převzal mužstvo Stanislav Kindl, který se tak vrátil na známé místo. Jeho asistentem zůstal Šrám. Muži měli velmi dobrou sezónu. I když byli ve III. třídě nováčkem, přesto se pohybovali v úplně špičce soutěže a až do posledního kola bojovali o postup do okresního přeboru. Ten nakonec nepřišel, rozhodly totiž vzájemné zápasy s Březnem, které měl SKP horší. I třetí místo se 48 body lze však považovat za úspěch. Nejlepším střelcem mužstva se stal opět kapitán a kanonýr Řípa, který se trefil osmnáctkrát. Velmi kuriózní zápas sehráli muži doma s Kostelním Hlavnem. To totiž přijel povzbudit autobus fanoušků, což ve III. třídě nebývá zrovna obvyklé. K vidění byla během remízového utkání (0:0) i dýmovnice. Dorost, vedený trenérem Michalem Tylcherem, vylepšil své podzimní postavení a skončil na pátém místě. Navíc slavil postup do finále poháru Saller cupu, ve kterém se utkal s Čejeticemi. Těm ale podlehl v obou finálových utkáních shodně 2:0. Žáci napodobili podzim a skončili na sedmém místě, což bylo vzhledem k loňskému sestupu trochu zklamáním. Mladší žáci měli trochu slabší jaro a skončili až třetí, což bylo oproti podzimu, který družstvo suverénně ovládlo, také určitým zklamáním. Přípravky skončili na

skvělém druhém místě a minižáci bohužel poslední.

2008-2009 ŽÁCI VÍTEZEM OKRESNÍHO POHÁRU

V nové sezóně se opět měnil post trenéra na lavičce hlavního mužstva. Trenérem se totiž stal pan Josef Bartoš a jeho asistentem Otta Vít. Ačkoliv SKP odstartoval sezónu domácí porážkou 0:1 s Jivinou, měl velmi dobrou podzimní část. Ve zbylých dvanácti podzimních kolech totiž SKP prohrál už jen jednou, a to doma 0:3 s Březnem. Jinak policisté už jen čtyřikrát remízovali a ve zbylých osmi utkáních odcházeli ze hřiště do kabin jako vítěz. Díky tomu mohl celý fotbalový oddíl v čele s předsedou Pažoutem s nadějí vyhlížet boje o postup do okresního přeboru.

Dařilo se i při práci s mládeží. Zde se tak nějak projevil zkušenosti pana Josefa Bartoše, který začal připravovat koncept pro výchovu vlastních hráčů, kteří by v budoucnu mohli klub „od koupaliště“ třeba „dokopat“ dál. Dorost v okresním přeboru nově vedl trenér s chorvatskými kořeny Vjekoslav Kovačević. Pod ním se dorostenci projevovali dobrým herním projevem, a i když výsledky mohly být lepší, nelze šesté podzimní místo hodnotit zcela negativně. Žakovské družstvo v novém ročníku okresního přeboru převzal Miroslav Doubek, který s žáky skončil podzim na sedmém místě. Mladším žákům se moc nedařilo a na podzim neuhráli bohužel ani jeden bod. Přípravky po postupu do druhé divize skupiny B znovu předváděly dobré výkony a skončili na podzim druzí. Minižáci ve druhé divizi B bohužel ani jedinkrát nedořadili.

Na jaře začal lodivod SKP Josef Bartoš do hlavního mužstva začleňovat mla-

2009-2010

SEZÓNA JAKO ZE ZLÉHO SNU

dé hráče z dorostu. Šanci tak dostali už na zimním turnaji v Rejšvicích brankář Zajíček a postupně se do kádru „A“ mužstva prosadili i Tomáš s Kasalickým. Ti byli pro dospělé určitě velkým oživením, nicméně SKP se na jaře trochu trápil a, jak předseda oddílu Jan Pažout řekl v posezónním rozhovoru, vinou přístupu některých hráčů SKP přišel o možnost postupu do okresního přeboru. Výsledkem bylo, že hlavní mužstvo opustil čtyři kola před koncem soutěže Josef Bartoš, kterého na trenérském křesle vystřídal Vlastimil Barva. Ten soutěž s mužstvem už jen dohrál. SKP skončil čtvrtý se sedmačtyřiceti body. Nejlepším střelcem se stal Jakub Pánek s devíti zásahy. Mužstvu určitě ale nepomohly tak trochu už tradiční dohady o tom, jestli SKP zůstane „u koupaliště“ či ne. Jak vyplynulo na povrch, možnost hřiště v Debři ustoupila a začalo se diskutovat o hřišti za 5. ZŠ.

Dorost skončil v okresním přeboru na šestém místě s devatenácti body. Jaro se velmi povedlo žákům. Ti vylepšili své místo v přeboru, kde skončili pátí, ale především porazili ve finále okresního poháru Šampion Cupu Doubravu a po dlouhé době získali pro SKP cennou trofej. Nejmenší fotbalisté v barvách SKP pak měli obdobné výsledky jako v podzimní část sezóny.

Žáci SKP. Družstvo vedené trenérem Miroslavem Doubkem se stalo vítězem Šampion Cupu v soutěžním ročníku 2009/2010. Foto: 2x Jaroslav Bílek (Boleslavský deník).

V novém ročníku měl opět SKP jen ty nejvyšší ambice, kterými byl toužebný postup do okresního přeboru. Tato touha ale vzala velmi brzy za své. Hra Barvova týmu neměla téměř žádný styl a mužstvo se dosti tránilo. Sezónu odstartovala vysoká porážka 4:1 se Židněvsí. Ve druhém kole se doma „plichtilo“ 2:2 s Kochánkami a ve třetím se opět prohrálo, tentokrát 3:1 na Jivině. Všechny body uhráli Barvovi svěřenci až ve čtvrtém kole v bitvě s DBSK „B“ za výhru 2:1. Ani ve zbytku podzimu se hra a ani výsledky nezměnily. Nezáživná hra se logicky projevila i na divácké návštěvnosti, vždyť na hřiště „U koupaliště“ si našlo v průběhu podzimu cestu jen 220 diváků, což je za šest domácích zápasů velmi málo. Podzim zakončili muži se čtrnácti body na devátém místě.

Dorostenci zahráli v okresním přeboru svůj standard a zakončili podzim na pátém místě. Svou sezónu ale neměli žáci, kterým se podzim vůbec nepovedl, a skončili na třetím místě od konce. Rovněž mladší žáci se pohybovali na chvostu své tabulky. Konečně, ani přípravky ve II. divizi B neměly svůj rok a končily podzim na posledním místě.

V zimní přestávce se znovu udály personální změny na postu hlavního trenéra. Ne zrovna úspěšného Vlastimila Barvu vystřídal sám předseda oddílu Jan Pažout, který se tak na toto místo vrátil téměř po deseti letech. A premiéra na lavičce SKP mu vyšla. V prvním jarním kole porazili policisté Židněves 2:0. V dalších kolech ale přišel útlum a SKP naplno bodoval až ve dvacátém kole, kdy zdolal rezervu Hradiště 3:2. Jaro nakonec dokončili fotbalisté policejního klubu na 8. místě za jednatřicet bodů. Na svém účtu měli devět výher, čtyři remízy a třináct porážek.

I skóre mužstva bylo negativní 51:59. Nejlepšími střelci mužstva se stali. Tak trochu nuž tradičně Milan Řípa a Pavel Žahourek se čtrnácti a devíti brankami. Trenér Pažout si z této opravdu dosti nevydařené sezóny chtěl vzít pro další roky poučení.

Jarní část vůbec nevyšla dorostencům. Ti totiž na jaře neuhráli ani bod a z celkem slušného podzimního pátého místa klesli na poslední příčku. To znamenalo sestup do nejnižší okresní soutěže. Nedařilo se ani žákům, kteří navázali na nepovedený podzim a na jaře získali pouhé čtyři body. Výsledkem toho bylo předposlední místo v okresním přeboru. Mladší žáci ve své soutěži skončili šestí. Taktéž přípravky nepředvedly nic světoborného a skončili ve druhé divizi A poslední. Vrcholem tohoto nepovedeného soutěžního ročníku pak bylo i poslední místo minižáků ve druhé B divizi.

2010-2011

STABILIZACE MUŽSTEV

V této sezóně si dal předseda oddílu Jan Pažout za cíl stabilizaci všech mužstev v soutěžích, aby se už neopakovala ta špatná loňská. Bohužel, hned podzim naznačil předsedovi, že to nebude tak jednoduché. SKP sice nehrál úplně špatně, ale určitě měl určitě poněkud rozdílné představy o výsledcích. Z jedenácti odehraných zápasů vytěžili policisté třináct bodů za tři výhry a čtyři remízy, což stačilo na osmé místo. Ve výtečné formě se opět ukázal Žahourek, který měl po podzimu na kontě sedm gólů.

Dorost se po sestupu z okresního přeboru v okresní soutěži neuvedl zrovna nejlépe a pět uhraných bodů stačilo jen na šesté místo (z osmi mužstev). Rovněž žáci měli v okresním přeboru určitě navíc než jen na jedenácté místo. Pozitivní ale bylo, že nemuseli hrát o záchranu. Dobrý podzim měli mladší

žáci. Ti během podzimu nasbírali šestnáct bodů a skončili druhí. Přípravky ve třetí B divizi skončily druhé. Minižáci pak zakončili podzim na třetím místě.

Jaro odehrálo hlavní mužstvo v podobném stylu jako podzim. Jediným rozdílem snad bylo to, že policisté získali o jeden bod více než na podzim. Celkově SKP skončil osmý se sedmadvaceti body. Nejlepším střelcem mužstva se stal Řípa, jež nastřílel osm branek. Trochu zklamáním byla divácká návštěvnost na hřišti „U koupaliště“. Domácí zápasy SKP totiž celkem vidělo jen 462 diváků, což dělalo průměr 42 diváků na jeden zápas. Při vzpomínce na dřívější léta, kdy chodilo na domácí zápasy policejního klubu přes sto padesát diváků je z toho trochu smutno. Kdeže ale loňské sněhy jsou...

Výtečnou formu chytil na jaře dorost. Ten ztratil body jen ve dvou utkáních a byl nejlepším družstvem jara v okresní soutěži. Celkově skončil čtvrtý. Mnohem lépe než na podzim si vedli i žáci. Ti byli pod vedením nového trenéra Radka Berného čtvrtým nejlepším mužstvem jara a celkově skončili devátí. Těž mladší žáci zahráli dobře i na jaře a skončili třetí. Přípravky pak skončily druhé, poté co byly nejlepším družstvem na domácí půdě. Minižáci skončili ve své divizi třetí.

2011-2012

PŘÍCHÁZEJÍ ÚSPĚCHY MLÁDEŽE

V letní pauze se rozhodli na SKP říci „NE“ ostudnému hřišti. Proto ihned po skončení uplynulého ročníku nechal předseda Pažout na hřiště navést několik koleček kvalitní hlíny a hráči policejního klubu ji v rámci fotbalové brigády poté rozhrabávali po hřišti. Výsledkem toho bylo, že se hned na prvním mistrovském utkání v novém ročníku mnozí diváci nestačili divit. Nejen atraktivní hře po-

licistů (SKP porazil Novou Ves vysoko 7:2), ale hlavně zelenému trávníku bez děr. Předse- da a trenér hlavního mužstva situaci komen- toval slovy: „*Jsmo rádi, že se nám to tu poda- řilo dát alespoň trochu do kupy. Neradi jsme slyšeli, když si z nás někdo kvůli hřišti dělal legraci. Navíc, špatný stav hřiště nám odvá- děl možné nové malé a nadějně fotbalisty, kte- ří šli raději kopat jinam, než aby riskovali své zdraví. Naše plány na zlepšení hrací plochy i celkového zázemí se ale nemění, rádi bychom to tu zlepšili ještě více. Navíc, v posledních letech tu byl problém s koupalištěm, dlouho jsme nevěděli co a jak. Špatně se pak dáva- jí finance, které dvakrát obracíte v rukou, do něčeho, kam nevidíte.*“ Každopádně, policis- tům lepší stav hřiště pomohl i ve výkonech. SKP opět patřil ke špičce III. třídy a snažil se hrát co nejvýš i s lepší hrou. I přestože fot- balisté SKP nepodávali špatné výkony, a na podzim odcházeli do kabin bez bodu jen jed- nou za prohru na 4:1 na hřišti lídra z Hradiš- tě „B“, stačilo to jen na třetí místo, byť měli policisté na kontě stejně bodů (22) jako druhé „béčko“ DBSK.

Dorostence se povedlo v tomto roč- níku přihlásit zpět do okresního přeboru, byť si postup z okresní soutěže úplně nevybojo- vali. To ale ničemu nevadilo. Družstvo se, coby nováček na soutěž rychle adaptovalo a od samého začátku předvádělo perfektní fotbal. Zcela neočekávaně se tak zapojilo do boje o postup do kraje. Vždyť měli dorosten- ci po podzimu 33 bodů, byli druzí a na první Bělou ztráceli jen bod. Žáci se v okresu po- hybovali ve středu tabulky. Podzim zakončili na šestém místě. Mladší žáci byli sedmí. Pří- pravkám se moc nedařilo a skončily na pod- zim poslední. Minižáci byli druzí.

Jaro se dospělým moc nevydařilo. Sice fotbalisté SKP zůstali na svém a skon- čili třetí, ale v jarní tabulce se umístili až na šestém místě. Jelikož se s postupovými boji ale po podzimu stejně moc nepočítalo, byla v oddíle se třetím místem a ziskem osmatřic- eti bodů vcelku spokojenost. Potěšilo i první

místo Pavla Žahourka v tabulce střelců za de- vatenáct branek.

Co ale v oddílu udělalo největší ra- dost, byla mládežnická družstva. Dorostenci sice neměli tak dobré jaro jako podzim, ale i tak patřili k absolutní špičce okresu. Celkem skončili čtvrtí s dvaapadesáti body. Jelikož ale z klubů, které skončily před SKP, nebyl zájem o postup do kraje, bylo nabídnuto účín- kování v I. A třídě policejnímu klubu, který nabídku přijal. Dorost SKP se tak po dlou- hých čtrnácti letech vrátil do kraje! Ve výteč- né jarní formě se ukázali i žáci. Ti byli nejlep- ším jarním kolektivem a stejně jako dorost po sezóně mohli slavit postup do kraje! Mladší žáci pak skončili sedmí, přípravky poslední a minižáci druzí.

Družstvo dorostu, které dokázalo po dlouhých čtrnácti letech vyhrát okresní přebor a postou- pít do krajské I. A třídy.

2012-2013

MLÁDEŽ OPĚT V KRAJI

V této sezóně (nejen) se oddíl kopa- né potýkal s finančními problémy. Problém, se kterým se malé okresní fotbalové kluby hrající nejnižší fotbalové soutěže potýkají dlouhodobě, však na hřišti „U koupaliště“ dobře znali, a tak na to byl předseda Jan Pa- žout vcelku připraven, i když mu to samozřej-

mě žádnou radost nedělalo. „*S financemi je to prostě špatné, odchází mnoho sponzorů, nepřispívá se už ani na mládež, proto jsem vděčný za všechny partnery, co máme a rád bych jim i poděkoval. Přesto se podařilo investovat do zavlažovacího systému a do hřiště všeobecně. To se v poslední době myslím hodně zvedlo,*“ komentoval situaci v oddíle předseda.

Co se týče výsledků hlavního mužstva, tak to předvedlo takový svůj dlouhodobý standard. Mužstvo sice hrálo vysoko. Čtvrté podzimní místo je toho jen dokladem, ovšem osmibodová ztráta na vedoucí rezervní tým Dlouhé Lhoty byla pro SKP téměř nedosažitelná. Vysněný cíl, kterým byl postup do okresního přeboru, se tak musel znovu minimálně o rok odložit.

Mládežnická družstva si opět zahrála v krajských soutěžích. V případě dorostenců to bylo dokonce po předlouhých čtrnácti letech. Bohužel tým, který postup do kraje vybojoval, kvůli věku skončil a musel se tak generačně obměnit, přišli noví hráči z žákovského družstva. Ačkoliv kluci hráli bojovně a snažili se, pobývali po většinu času na chvostu tabulky. Zato starším žákům se pod vedením Radka Berného dařilo. Družstvo hrálo pěkný ofenzivní fotbal a hrálo, coby nováček, v předních vodách soutěže.

Dospělí se sice snažili, ale boj o postup pro ně prostě nebyl. V závěru jara nicméně přišla pozitivní zpráva, protože se kouči Pažoutovi povedlo dát mužstvo i nějaký herní styl. SKP přestal hrát nakopávané míče. Hráči se snažili hrát kombinačně, po zemi a bylo vidět, že je to baví. Nakonec skončil SKP čtvrtý s devětatřiceti body. Nejlepším střelcem týmu se stal Pavel Žahourek, který nastřílel úctyhodných 24 gólů. Jeho největší konkurent v útoku Milan Řípa se trefil jedenáctkrát.

Určitým zklamáním byl konečný sestup dorostu, který, ač se snažil, tak na krajskou soutěž prostě neměl. Uhrál jen pět bodů, což bylo prostě málo. Starší žáci oproti tomu byli příjemným překvapením v kraji. Sehrané muž-

stvo zakončilo sezónu na konečném třetím místě a navázalo tak na dřívější slavná fotbalová léta mládeže v krajské I. A třídě. Mladší žáci skončili na druhém místě, což je také obrovský úspěch pro celý fotbalový oddíl. Také minižáci, předváděli velice dobré výkony.

2013-2014 NESPLNĚNÉ AMBICE

I do této sezóny vstupoval policejní klub s těmi nejvyšším cílem. Tím měl být už několikátý pokus o postup do okresního přeboru. Na trenérské lavičce už několikátou sezónu seděl předseda Jan Pažout. Ten si před začátkem soutěže pochvaloval zlepšující se herní projev týmu. V úvodním zápase III. třídy ale SKP prohrál i přes převahu v Obrubech 1:0. Z této porážky se ale policisté vzpamatovali a dokázali se opět dostat mezi nejlepší mužstva. Bohužel ztráceli ve zbytečných momentech, a tak po podzimu ztráceli na první MSK „B“ sedm bodů. I tak bylo třetí místo za 24 bodů (osm výher a tři porážky) bráno za úspěch. Nejcennější byla pro mužstvo asi výhra 3:1 nad městským konkurentem Sportingem Mladá Boleslav, jehož hráči přijeli na hřiště „U koupaliště“ městskou hromadnou dopravou.

Dorost po sestupu do okresního přeboru převzal Radek Mañas, který s ním chtěl do krajské soutěže znovu postoupit. To se mu ale nepovedlo a dorostenci se pohybovali až ve druhé polovině tabulky. Na podzim skončili jedenácti se čtrnácti body. Rovněž žákům to v kraji moc nešlo, a proto museli hrát o záchranu. Navíc je na konci roku opustil po čtyřech letech úspěšný trenér Radek Berný, jehož na lavičce nahradil Michal Ščobík.

Jaro jubilejního roku 2014 odstartoval SKP vydřeným vítězstvím 5:4 v přestřelce nad Klášterem Mnichovo Hradiště. Následující dva zápasy remizoval. Nejprve 2:2

ve vyhecovaném domácím utkání „béčkem“ Hradiště a pak 1:1 s Novou Vsí. Pak přišlo vysoké vítězství 7:0 nad Krnskem „B“, kde si SKP výrazně zlepšil skóre. I v dalších zápasech se policajtům poměrně dařilo, výjimkou bylo derby se Sportingem (3:2) a utkání s Obruby (1:4).

Nakonec skončil SKP čtvrtý, stejně jako třetí Obruby, s třiačtyřiceti body. Mužům se dařilo hlavně doma, kde uhráli v jedenácti zápasech dvacet šest bodů, přičemž ztratili body jen ve třech kláních. Nejlepším střelcem mužstva se stal Pavel Žahourek s patnácti brankami, Řípa se trefil osmkrát.

Dorost skončil v okresním přeboru na jedenáctém místě se ziskem 26 bodů. Starší žáci zuby nehty zachránili krajskou I. A třídu. Mladší žáci skončili ve své soutěži druhí, přičemž jim chyběl bod na první, respektive druhé místo. Navíc měli druhý nejlepší utok. V soutěži nastříleli 101 gólů! Přípravka SKP „A“ zvítězila ve druhé B divizi a přípravka SKP „B“ skončila druhá.

Mladší přípravka pak skončila druhá. Sezóna byla zakončena mládežnickými turnaji, které, da se říci, navázaly na tradici dřívějších žákovských turnajů „O pohár městNV“, na které kdysi na hřiště u koupaliště jezdila i mládežnická družstva Slavie a Sparty. V těch letošních sice nebyla tak známá jména, ale o to více byly vidět zajímavé a napínavé souboje. Z turnaje ročníků 2005 a

mladších si SKP dokonce odnesl prvenství.

2014-2015

DOBŘE VYHLÍDKY KLUBU OD KOUPALIŠTĚ

Do jubilejní čtyřicáté sezóny vstoupil SKP s jasným cílem. „Chtěli bychom tuto sezónu oslavit návratem do okresního přeboru, který tu byl hrán naposledy v ročníku 1993/1994, tedy před dvaceti lety. Bylo by to takové hezké zakončení. Tento cíl ale máme už delší dobu, bohužel se ho ještě nepovedlo naplnit. Samozřejmě bychom se nebránili ani nějakému většímu úspěchu u mládežnických družstev,“ řekl předseda oddílu Jan Pažout k nové sezóně.

Tu ale SKP nezačal příliš dobře. V prvním kole za přítomnosti kamer TV Nova podlehl v městském derby Sportingu 3:4. Ve druhém kole pak podlehl Doubravě 2:1. I když v obou zápasech měl SKP minimálně na bod, byl tak po dvou odehraných kolech bez bodu.

Dobrou zprávou ale je, že má policejní klub do budoucnosti na čem stavět. Vždyť má v nové sezóně přihlášena družstva ve všech mládežnických kategoriích.

**Družstvo minižáků SKP - vítěz
turnaje ročníků 2005
a mladších.**

Kapitán „A“ mužstva Pavel Žahourek.

Družstvo minizášků SKP - vítěz turnaje ročníků 2005 a mladších.

Středočeský kraj

**PARTNEŘI
KLUBU**

Okenní a dveřní systémy
FINSTRAL

BOSPOR

TRANSCENTRUM
automotive logistics
a.s.

**MĚSTSKÁ SPOLEČNOST
SPORTOVNÍ A REKREAČNÍ
AREÁLY, s.a.o.**

Váš partner v obchodě
MASO
s.m.s.
s masem a uzeninou

Restaurace
SAFÍR
Sychrova 983 Mladá Boleslav

**Profi kominictví
Mladá Boleslav**

